Cố Gắng Làm Công Việc Chúa Nhưng Không Theo Ý Ngài

Shreveport, Louisiana, USA.
Sáng Thứ Bảy, ngày 27/11/1965

1 Kính thưa các anh em Mục sư Truyền đạo, và tất cả những người bạn ở đây, tôi muốn nói rằng thật là một đặc ân được ở đây sáng hôm nay. Với lời giới thiệu như vậy, ồ, tôi không biết làm thế nào để sống đúng theo con người đó.

Nhưng vừa ngồi nói chuyện với Anh Noel, tôi không nghĩ mình từng gặp một người thật là... Tất cả chúng ta đều được nắn nên một cách khác nhau, nhưng bởi cùng một Đức Chúa Trời. Như Anh Jack Moore, anh là... Anh Noel đã nói, "Từ khi tôi đến đây cùng với ông ta..." Đó là con rể của ông, anh đã học tập yêu thương và kính trọng sự khôn ngoan của ông và nhiều điều khác. Và... Tôi có thể nói "A-men" với điều đó. Nhiều điều tốt lành — Nhiều lần chúng ta đã từng nhóm lại với nhau, anh và tôi, cùng với Anh Brown, Anh Boutliere ở đây. Con người tốt đẹp của Đức Chúa Trời mà tôi thật sự yêu mến họ với cả tấm lòng...

Rồi tôi thấy dường như chúng ta đều không còn trẻ nữa; Ồ, tôi nghĩ lúc này, trông chúng ta đã thay đổi đi rất nhiều kể từ lúc băng qua sa mạc cùng với nhau 20 năm trước, khi chúng ta còn trẻ. Nhưng chúng ta biết rằng có một Xứ mà chúng ta sẽ không bao giờ già nua. Rồi chúng ta sẽ được gặp lại nhau tại đó vào một ngày nào đấy.

2 Tối hôm qua, lúc tôi rời khỏi Nhà thờ, có một phụ nữ đang nằm phía sau trên chiếc võng, chị nói, "Anh Branham ơi, những năm trước..." Tôi nghĩ chị ta bị bại liệt. Chị nói, "Anh Branham à, cách đây nhiều năm..." Tôi quên mất lời nhận xét của chị ta lúc đó là gì, đại khái như thế này; Tôi hy vọng rằng tôi không trích dẫn sai. Chị nói, "Sự đau ốm bệnh tật của tôi chắc phải có một mục đích," hay là điều gì đó, chị muốn có một đứa con. Nhưng chị ta không biết làm thể nào sự việc ấy xảy ra với chị trong hoàn cảnh như vậy.

Có một người đứng đó, một chàng thanh niên trông rất đẹp trai; Anh ta nói, "Tôi là đứa con của bà." Anh nói, "Tôi là đứa con của bà."

Nhiều điều xảy ra dọc theo đường đi; Chúng ta không có thì giờ ở đây để nói hết. Chúng ta sẽ nói đến một điều khác.

3 Hiệp hội Thương gia Cơ-đốc nầy. Tôi không thuộc về tổ chức nào hết, tôi nghĩ tất cả anh chị em đều biết, nhưng tôi... Đây là một nhóm người duy nhất mà tôi có mối quan hệ, có thẻ thông công, là... Họ là phi hệ phái (interdenominational); Đó chỉ là những Thương gia Cơ-đốc. Họ là một tài sản quý giá đối với tôi cũng như đối với hình thức chức vụ mà Chúa là Cha chúng ta đã ban cho tôi... Thật không đúng lắm khi nói rằng tôi không thích tổ chức; Đó chỉ là một chức vụ đã được giao phó cho tôi, nếu tôi không trung thành với sự kêu gọi đó, thì tôi sẽ là người bất trung với Đức Chúa Trời.

4 Và, ngay trước khi tôi rời khỏi Tucson, tôi nghĩ có lẽ nhiều anh chị em đã có mặt ở đó, một ngày nọ tôi đã đến Los Angles để giảng cho Hiệp hội (chapter) đó... Tôi cào xới tổ chức đó có lẽ hơi nặng (I had just raked the organization maybe a little - little hard). Tôi - tôi không muốn làm cách đó. Nếu anh chị em cho đó là điều tôi muốn nói, thì tôi sẽ là một kẻ giả hình. Anh chị em không nên làm vậy, không, đó chỉ là sự bóp méo người nào đó. Tôi đã nói về một cái cây mà tôi thấy được trong sân nhà Anh Sharritt có 5 loại trái khác nhau. Tôi nói, "Tôi chưa bao giờ nhìn thấy cái cây nào như vậy trong đời." Nó là... Nó có trái bưởi, nó có trái chanh; Nó có trái quýt, trái cam, nhiều thứ trái ra từ cùng một cây.

Tôi nói, "Ôi, tôi - tôi không hiểu được. Nó là loại cây gì vậy?"

"Nó là cây cam."

Tôi hỏi, "Nó là cây bưởi à?"

Đáp, "Vâng."

Tôi - tôi hỏi, "Làm sao có thể như vậy được?"

Đáp, "Nó là cây ghép."

Tôi nói, "À, tôi hiểu."

Tôi nói, "À, tôi hiểu."

Anh ta nói, "Tất cả chúng đều thuộc họ cam quýt, bất cứ loại gì thuộc họ cam quýt, đều có thể ghép được."

Tôi đáp, "Tôi hiểu." Rồi tôi bèn la lên một chút, vì tôi là một người đầy căng thẳng và cảm xúc.

Cho nên anh ta hỏi, "Việc gì vậy?"

5 Tôi nói, "Ồ, tôi suy nghĩ đến về đôi điều." Tôi nói, "Này, tôi muốn hỏi anh một câu." Tôi hỏi, "Vào năm tới khi ra hoa, chúng sẽ không còn là cam, quýt, bưởi, chanh; Mà toàn là cam bởi vì nó là một cây cam, đúng không?"

Anh đáp, "Không, không. Mỗi nhánh sẽ ra quả của mình."

"Tôi hiểu."

Điều đó nghe thật hay, bởi vì tôi... Anh chị em biết là tôi... Dĩ nhiên tôi không có được bằng cấp từ Đại học Hartford và tất cả những trường Đại học khác như thế, anh chị em biết. Cho nên tôi... nhìn xem thiên nhiên, đó là trường Đại học tốt nhất mà tôi thấy, trường Đại học của Đấng Tạo Hóa. Cho nên khi tôi nhìn xem từ cách thiên nhiên hành động mà tôi nhận được những bài giảng.

Tôi nói, "Ồ, điều đó khiến cho tôi cảm thấy thật tốt."

Ông hỏi, "Việc gì vậy?"

Tôi đáp, "Tôi chỉ suy nghĩ về một vài điều."

6 Rồi vào ngày kia, tôi đã giảng dựa theo điều đó. Tôi nói, "Này, anh chị em thấy, khi Hội thánh đầu tiên hình thành, nó là... Chúa Jêsus Phán..." Tôi giảng Giăng 15. "Ta là Gốc nho, các ngươi là nhánh. Hễ nhánh nào không kết quả thì sẽ bị chặt hết, và đem đốt."

Có người đã ấn vào cổ tôi thật mạnh về điều đó mà nói rằng, "Anh biết, tôi nghĩ nếu anh đã từng thật sự được đầy dẫy Đức Thánh Linh và được cứu, anh đã nói, 'họ không thể nào lìa bỏ điều đó.'"

"Đúng vậy."

Anh ta hỏi, "Như vậy câu đó nói đến điều gì?"

Tôi đáp, "Anh đang nói đến một đề tài khác đấy. Ngài đang muốn nói về việc sanh ra trái, chứ không phải là Gốc nho; Ngài đang nói đến việc sanh ra trái, chứ không phải là Sự Sống."

Anh nói, "Ồ, chặt cây thì nó sẽ mọc lên trở lại, rồi ra trái."

Anh ta nói...

Và tôi nói, "Này, xem, cái cây này, khi nó khởi đầu, tất cả đều chân thật, những Cơ-đốc nhân theo đúng Kinh thánh. Rồi có những nhánh sinh ra được gọi là Luther, rồi Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão: Những trái chanh, và nhiều thứ trái khác nữa." Tôi nói, "Anh thấy, nó lớn thật nhanh với cái tên là Cơ-đốc giáo, nhưng nó... nó ra từ Cây Đó, nhưng nó đã ra loại trái giáo phái của riêng mình. Thấy không? Nhưng nếu cây cam đó tự sanh ra nhánh khác cho đến từng phiến lá đều là cam, thì nó sẽ ra trái cam giống như nó đã ra lúc ban đầu."

7 Xảy ra ở trên đó, cái ngọn của — một trong những tổ chức Ngũ Tuần lớn nhất của chúng ta. Tôi không biết làm cách nào để khiến cho mọi người hiểu được rằng, không phải ý tôi muốn - muốn chống lại những anh chị em đồng lao kia; Điều đó là sai. Tôi bị hiểu lầm, nhưng tôi không biết tại sao. Hiểu không? Người ta nghĩ tôi không tin vào việc đi Nhà thờ. Điều đó là xa quá Sự thật. "Hễ chúng ta thấy ngày ấy hầu gần chừng nào, thì càng phải nhóm nhau lại chừng nấy." Chúng ta phải hiệp lại với nhau làm một. Chúng ta có thể không...

Nếu tôi sống trong một thành phố mà người ta không có gì... ngoài Giáo hội nào đó (tôi không muốn nói tên ở đây.), nhưng với bất kỳ Giáo hội nào, nếu họ chỉ tin một điều, đó là Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời, tất cả những điều còn lại là sai, thì tôi sẽ đi đến Giáo hội đó. Nếu tôi không thể nhận được cả ổ bánh mì, thì tôi - tôi sẽ nhận một miếng mỏng vậy. Tôi sẽ đến để nghe, để thờ phượng Chúa, và tỏ cho Ngài thấy rằng tôi đang làm phần việc của tôi. Tôi muốn Ngài biết rằng tôi đang sống. Tôi muốn - muốn mọi người

biết tôi đang đứng về phía nào. Tôi nhóm lại với các Cơ-đốc nhân, để thờ phượng — và hầu việc Chúa.

8 Nhưng thật là khó, tôi... Tôi đã từng bị làm phiền rất nhiều, nhưng tôi thấy Chúa chúng ta cũng bị hiểu lầm nhiều điều lắm. Ngài nói điều gì, người ta cũng hiểu lầm. Tôi nghĩ tôi phải chịu như thế. Nhưng những ai khôn ngoan sẽ hiểu. Kinh thánh đã nói vậy. Họ sẽ nắm bắt được vấn đề.

Sáng hôm nay trong lúc đang nói điều này... Và tôi đã nói, "Này, họ sống trong cái 'danh' của Cơ-đốc giáo, nhưng họ lại sinh ra loại bông trái sai trật. Đó là bông trái giáo phái. Họ làm nên thứ khác, nhưng họ đang sống nhờ cái gốc đó, họ sống dựa vào chính Sự Sống."

9 Đó là điều tôi đã cố gắng nói đến tối hôm qua, linh đó có thể chịu báp-têm vào trong Thánh Linh nhưng vẫn không phải một Cơ-đốc nhân. Thấy không? Anh chị em đang sống nhờ vào cùng một Sự Sống, nhưng những bông trái mà anh chị em sinh ra cho biết anh chị em là gì. Đúng vậy. Họ có thể làm tất cả những dấu lạ như, cầu nguyện cho người bệnh, chữa lành người bệnh, khiến kẻ mù được sáng, đuổi quỷ, và - và làm nhiều điều khác, cũng sống nhờ vào Sự Sống trong cây, nhưng trái của nó vẫn là trái chanh. Đúng vậy. "Nhờ vào trái, các ngươi sẽ biết được cây," Chúa Jêsus Phán vậy. Và rồi chúng ta sẽ khám phá ra...

Khi tôi xuống khỏi bục giảng, người lãnh đạo quan trọng đứng lên, ông nói, "Anh không có ý nói rằng tất cả chúng tôi đều là những nhánh được ghép vào chứ?" Ồ, điều đó đúng, chúng ta đều là những nhánh được ghép, ghép vào gốc, điều đó thật đúng; Nhưng không phải ghép vào Cây Nho. Cho nên ông ta đã... bắt đầu nói xấu tôi.

10 Có một thanh niên ở đó; Tôi nghĩ đó là một ngôi sao điện ảnh. Tên của anh ta là Danny Henry, anh ta là một thanh niên Báp-tít. Ồ, anh đến tòa giảng để ôm lấy tôi, và nói, "Anh Branham ơi, tôi hy vọng điều này không phải có vẻ báng bổ," Anh nói, "Tôi nghĩ rằng đó có thể là chương 23 của sách Khải huyền đấy."

Tôi nói, "Cảm ơn anh."

Anh ta nói thêm vài điều, rồi bắt đầu nói tiếng lạ, một thanh niên Báp-tít. Khi đó, có một người phụ nữ đến từ Louisiana; Chị là người Pháp, một phụ nữ to lớn nặng nề; Chị đã viết xuống lời thông giải.

Rồi có một người bạn trẻ khác nữa ngồi ở đó cũng là người Pháp; Anh ta đã viết xuống những điều mà chàng thanh niên đó nói. Người ta so sánh những tờ giấy, thì cả 2 người đều giống nhau.

Và rồi một chàng trai to lớn, bộp chộp đang đứng đâu đằng sau, chỗ quày phục vụ ăn uống Clifton, bước ra. Anh ta nói, "Cho tôi xem những ghi chú đó."

11 Tôi đã đến xem thử họ đã viết gì, thì thấy cả 3 người đều có cùng một lời thông giải. Anh ta là một thông dịch viên cho Liên Hiệp Quốc, một thông dịch người Pháp. Và tờ giấy đó ghi như thế này:

Bởi vì ngươi đã chọn con đường hẹp và ngay thật, một con đường khó đi, ngươi đã làm điều đó trong sự lựa chọn của mình. Ngươi đã có một quyết định đầy vinh hiển, bởi đó là CON ĐƯỜNG CỦA TA.

Thấy không? Và... Và tiếp tục nói rằng:

Điều này, tự nó sẽ xảy ra, và làm vho ứng nghiệm, sự chiến thắng to lớn trong Tình yêu Thiên thượng.

Anh chị em thấy, thường thường, trong tiếng Pháp, động từ đứng trước trạng từ, trong lời thông giải. Bởi vậy tôi không thể nói... Môi-se, ông ta đã có một quyết định lựa chọn của mình; Ông đã quyết định lựa chọn. Tất cả chúng ta quyết định lựa chọn và làm điều gì tốt nhất. Và Đức Chúa Trời... Tôi tôn trọng Sứ điệp của bất cứ ai, mà người đó công bố về Đức Chúa Trời. Tôi... tôi tôn trọng nó với cả tấm lòng.

12 Này, tôi thấy một Anh trẻ tuổi đã đến lúc nãy, Anh Stringer, tôi nghĩ anh từ phía dưới Louisiana — hoặc Mississippi đến, mang cho chúng tôi một số bức hình mà anh chị em đã thấy lúc chúng tôi xem. Đó là bức hình của Thiên sứ của Chúa hiện ra. Bao nhiêu người đã nghe về câu chuyện đó? Tôi nghĩ tất cả anh chị em ở đây đều đã nghe. Anh chị em đã nghe nó trên băng hoặc ở đâu đó.

Bấy giờ Thiên sứ đứng trong căn phòng của tôi tại Indiana, và nói với tôi vào một

buổi sáng lúc 10 giờ. Bảo tôi hãy đến Tucson, lúc sáng sớm, tôi đang gỡ mấy cái cỏ gai (loại cỏ mà chúng tôi gọi là, cỏ đầu dê) bám trên ống quần. 7 Thiên sứ đã đến và có tiếng nổ, đất và nhiều thứ khác đều rúng động, những tảng đá lăn ra khỏi những ngọn núi, 7 Thiên sứ đã đứng đó.

Tôi nói, "Ôi..." Tôi nói với vợ tôi, và nàng có mặt ở đâu đó sáng hôm nay, "Em hãy thu xếp mọi sự sẵn sàng đi, bởi vì không còn cách nào để một con người có thể tồn tại, và thoát khỏi chỗ đó. Anh sẽ đi đến Tucson; Công việc của anh trên đất xong rồi. Anh sẽ về nhà với Chúa Jêsus."

Nàng hỏi, "Ồ, chắc chắn không?"

Tôi đáp, "Chắc. Vì không ai có - có thể chịu đựng nỗi điều đó. Không có cách nào."

13 Tôi vừa giảng về 7 Thời đại Hội thánh. Đó là chỗ mà tôi đã gọi con người hào hiệp của chúng ta, Anh Jack Moore để hỏi anh về Chúa Jêsus trong sách Khải huyền 1 đứng đó với đầu tóc trắng và nhiều điều khác.

Tôi nói, "Ngài là một Người Trẻ." Nhưng trong Khải huyền xuất hiện một người đội đầu tóc trắng, nên không phải là Ngài; Ngài có tóc bạc (và tôi không thể nào hiểu nổi), như là một Thượng Đế tối cao. Tại Y-sơ-ra-ên, các quan tòa ngày xưa đã từng làm như vậy, phải đội đầu tóc trắng. Và màu trắng tiêu biểu cho sự trong sạch. Các quan tòa người Anh ngày hôm nay cũng vậy, tòa án tối cao của Anh Quốc, cũng đội tóc choàng màu trắng khi họ bước lên, bởi vì không có luật nào khác trên thế gian này cao hơn luật pháp của họ. Và họ là những vị quan tòa tối cao.

14 Tôi nhớ tôi đã đến tại Arizona và nhiều nơi; Tôi cố gắng hết khả năng để... Tôi đã đến tham dự Buổi nhóm tại Phoenix. Anh chị em nhớ tôi đã giảng bài, "Thưa Quý Vị, Mấy Giờ Rồi?" không? Anh chị em còn nhớ bài giảng đó không? Tôi đã nói rằng tôi thấy, tôi nói, "Trước khi sự việc xảy đến, nên nhớ, LỜI CHÚA PHÁN VẬY. Điều gì đó sẽ xảy ra." Anh chị em có lẽ đã giữ lại những cuốn băng trong thư viện băng của mình. Lúc đó, tôi đã nói, "Anh chị em nên nhớ rằng những khải tượng không bao giờ sai. Điều gì đó chắc chắc sẽ xảy ra. Hãy ghi nhớ."

15 Vài ngày sau đó, tôi bị căng thẳng, tôi nghĩ, "Đây là điều gì? Mình sẽ phải chết ư? Nếu... Mình mong đợi điều đó xảy ra nhanh chóng để được khỏe. Mình không muốn sống lây lất nữa."

Một buổi sáng Chúa đã Phán, "Hãy lên trên đỉnh núi Sabino Canyon."

Tôi đã lên đó đưa tay lên trời, cầu nguyện. Tôi cảm thấy có điều gì đó chạm vào tay của tôi. Đó là một thanh gươm. Anh chị em có thể tưởng tượng thử mình sẽ cảm giác thế nào, khi chính anh chị em đang đứng đó, và một con dao dài như vậy nằm trong tay mình. Tôi đưa nó xuống và quan sát. Đó là một con dao, một trong những... Dầu sao đi nữa, tôi rất sợ dao. Nó có phần kim loại, dường như cũng giống với một trong những con dao này, giống như cái ca uống nước bằng kim loại này, rất là hẹp và sắc. Nó có vỏ bao bọc, cái mà những tay kiếm thường dùng để giữ cho nó không làm đứt tay người khác, nó có hạt ngọc trên cán, rất vừa vặn với tay của tôi. Ồ, tôi lau mặt và nhìn lại.

Cũng tại điểm đó, vào một ngày kia, tôi thấy một con chim bồ câu trắng giáng xuống. Tôi sẽ nói với anh chị em điều này sau.

16 Tôi giữ nó trong tay; Tôi nghĩ, "Thật là lạ. Ôi, Chúa ôi, con bị mất trí rồi sao? Không có ai ở đây. Con đang ở cách xa người ta hàng dặm, và đây là một thanh gươm. Con đã đưa tay lên, và nó đã đến từ đâu?" Tôi nghĩ, "Đây là một điều kỳ lạ nhất. Nhìn đây; Nó là một thanh gươm; Này, đã chạm vào nó, và nó là một thanh gươm." Tôi nói, "Không có ai đang đứng ở đây cả. Tôi đang ở trên đỉnh của những tảng đá này, cao vút trên đỉnh núi." Ở đó, anh chị em không thể nào nhìn thấy Tucson, nó rất xa.

17 Tôi nghĩ, "Đây là một điều kỳ lạ. Ồ, chắc chắn nó ở đâu trong vùng gần đây, Ai đó đã tạo ra và làm nên thanh gươm để đặt nó vào trong tay tôi." Tôi nói, "Đây chỉ có thể Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo nên một con chiên cho Áp-ra-ham, đã tạo ra những con sóc kia." Điều này anh chị em đã được nghe. Tôi nói, "Về mặt nguyên liệu, nó bao gồm 3 loại nguyên liệu khác nhau, tôi thật sự cầm nó trong tay cũng giống như những vật dụng khác mà tôi đã cầm."

Và tôi nghe Tiếng Phán, "Đó là Thanh Gươm của Vua."

18 Tôi đã suy nghĩ, "Ồ, nó đã đến từ đâu nhỉ? Chắc là phải đâu đây trong những tảng đá kia." Tôi đã cầm nó trong tay như vậy; Tôi nói, "Một thanh gươm của Vua." Tôi nhìn

quanh, và thanh gươm đã biến mất. Tôi nói, "Một thanh gươm của Vua." Điều đó... Người ta đã phong tước bằng một thanh gươm; Tôi nghĩ điều đó đúng, đó là cách trong quân đội thường làm; Họ phong tước bằng một thanh gươm. Tôi đã nói, "Ồ, điều này có lẽ có mục đích. Có nghĩa rằng tôi sẽ đặt tay trên những Mục sư Truyền đạo, hay là làm điều gì đó khiến cho người trở nên những Mục sư Truyền đạo." Và sau đó tôi...

Một Tiếng Phán lại cất lên, "Đó là Thanh Gươm của Vua." Không phải là 'vua', nhưng là "Gươm của Vua!"

Tôi nghĩ, "Ồ, tôi không kiềm chế được; Tâm trí của tôi không thể vững được, có điều gì đó đang xảy ra, có ai đó đang đứng gần tôi."

19 Và thưa anh em, những điều này có thật. Tôi không - không biết nói với anh chị em thể nào; Anh chị em thấy sự việc luôn luôn xảy ra như vậy. Và đó là... Tôi không thể nào hiểu nổi. Thật - thật là một cảm giác kỳ lạ nhất.

Ngay lúc đó tôi nghĩ, "Ồ, đó là Đấng đã nói chuyện với tôi suốt cả cuộc đời, đang đứng ngay tại đây, từ khi tôi còn là cậu bé tí, vậy mà tôi không thể thấy Ngài gì cả." Tôi hỏi, "Thanh Gươm của Vua à?" Điều đó... Đức Chúa Trời là Vua. "Còn thanh gươm này có nghĩa gì?"

"Lời Chúa, đã được đặt vào trong tay ngươi. Đừng sợ chết; Đây chính là chức vụ của ngươi."

20 Xuống khỏi đỉnh núi, tôi kêu cầu, khóc lóc khản cả giọng, nhảy nhót trên những tảng đá. Tôi đi xuống, nói với vợ tôi; Tôi nói, "Anh sẽ không phải chết, đó - đó chính là chức vụ dành cho anh." Ôm lấy những đứa trẻ, tôi đã bảo với cô ta cùng với Billy Paul. Tôi nói, "Này, khi anh không còn nữa, nhưng Hội thánh sẽ không để em và con mình bị đói khát, anh - anh sẽ gặp lại em và các con mình ở bờ bên kia."

Tôi nói, "Không, anh sẽ không chết, đó là về chức vụ của anh."

21 Một vài ngày sau, khi tôi đi nhóm về, có 3 bức điện tín, đến từ Houston, Texas. Người đó đã chỉ trích tôi thậm tệ đêm mà Thiên sứ của Chúa được chụp hình, bức hình của Thiên sứ đã được chụp tại Houston, anh ta gọi tôi lên, anh ta nói — gửi cho tôi một điện tín, người vợ nói, "Anh Branham ạ, tôi biết, anh đang bận. Con trai của tôi, con trai của người chị gái của Ted Kipperman, đang ở trong ngục dành cho tử tù sắp phải chết trên ghế." Nói... (Điều gì xảy ra nếu đó là Billy Paul?). Anh ta nói, "Anh và cô gái sẽ phải chết." Dĩ nhiên, anh chị em đã đọc điều này trên báo. Và nói, "Niềm hy vọng duy nhất của chúng tôi là anh hãy đến tổ chức một buổi nhóm để nhóm người ta lại với nhau."

22 Và Raymond Huckstra đã viết thư cho tôi nhiều lần, nhưng anh chị em biết, tôi đã có kế hoạch tại buổi nhóm sẽ tiếp tục chuyến đi săn cùng với ông McAnally và một số người. Tôi suy nghĩ, "Ồ, nếu tôi để cho những đứa trẻ chết mà không có một chút nỗ lực nào, tôi sẽ không thể nào đi săn được nữa."

Cho nên tôi nói, "Được rồi. Tôi sẽ đến." Tôi đến Houston, tổ chức buổi nhóm, và dĩ nhiên, người ta đã không giết chết chúng, người ta đã để cho chúng được sống. Đó là điều mà gia đình mong muốn người ta làm, để cho chúng được sống. Việc đó đến bây giờ tôi đoán đã là 21 năm rồi, tại - tại Texas.

23 Sau đó, trở lại, tôi đi lên núi cùng với Anh Fred Sothmann. Anh cũng đang có mặt ở đâu đây. Anh Fred, anh đang ở đâu vậy? Tại đây. Anh Fred Sothmann, Anh Gene Norman; Một ngày kia, vào ngày Thứ Hai ở đó, Thiên sứ của Chúa đã giáng xuống trại, tại nơi chúng tôi đang ở và bắt đầu nói về con cái của họ cũng như những điều họ đang làm.

Tôi lìa khỏi đó và trở lại ngọn đồi. Tôi thấy một con heo cỏ; Tôi cố để đuổi đến gấn Anh Fred. Tôi thấy chúng đang ăn bên sườn đồi, nên nói, "Anh Fred ạ, tôi sẽ nói cho anh biết điều tôi sẽ làm." Tôi nói, "Anh hãy lên chỗ đó vào buổi sáng sớm." Chúng tôi đã đi lên đó vào lúc rạng sáng, leo lên núi. "Hãy đến đó vào lúc rạng sáng, tôi sẽ chạy qua phía bên kia. Tôi sẽ không bắn con nào, nhưng nếu chúng chạy theo lối này, tôi sẽ đón đầu chúng và đuổi nó quay trở lại. Anh lựa ra một con to nhất nhé."

Anh đáp, "Được."

24 Anh Fred đi đến đó. Còn Anh Gene Norman (Tôi không nghĩ là Gene có đến đây, đúng không?), anh ấy ở phía bên kia. Nhiều người biết Anh Gene Norman, một người bạn tri kỷ của nhiều người, một anh em tốt bụng. Anh đã đi xuống dưới chỗ những con heo rừng, nhưng chúng không có ở đó vào sáng hôm đó. Tôi nhìn thấy Anh Fred, vẫy tay

anh ta, anh ta đang cách tôi khoảng một dặm. Ồ, tôi suy nghĩ, "Chúng đã đi đâu rồi nhỉ?" Tôi xuống dưới khe núi; Tôi nghĩ, "Biết đâu tôi sẽ nhìn thấy chúng nếu tôi tìm ở dưới đó." Bắt đầu quay lên. Trời đã không còn chặng rạng sáng nữa; Mặt trời bắt đầu lên cao.

25 Tôi đi vòng quanh một cái vực lớn, ôi, sâu đến mấy trăm mét, những tảng đá to đang nằm trên cái hẽm núi đó, chúng tạo nên những bức tường lớn. Điều đó khiến... Mặt trời lên cao, lúc đó khoảng 7 giờ, tôi đoán chừng như vậy. Tôi ngồi xuống rồi nhìn quanh; Tôi nhìn xuống ống quần tôi, thấy nhiều bông cỏ đầu bò, có nhiều gai ráp. Tôi nói, "Đây là điều lạ. Thiên sứ của Chúa bảo rằng khi đi về phía đông bắc Tucson; Ta sẽ phải gỡ những bông cỏ đầu bò ra khỏi ống quần của ta." Anh chị em có nhớ tôi đã thấy điều này trước rồi không? Ừm-hửm. Tôi nói, "Đây là điều lạ." Tôi đã giữ lấy nó.

26 Và ngay khi tôi nhìn lên, tôi thấy khoảng 20 con heo ở cách tôi khoảng 500 mét, đi ra ăn cỏ phyllary rồi nằm xuống. Tôi nói, "Ồ, nếu tôi có thể kiếm được Anh Fred để chỉ cho anh chỗ đó, anh sẽ bắt con heo ngay chỗ này. Nhưng tôi biết anh ta đang ở cách tôi 1 hoặc 2 dặm." Cho nên tôi nói, "Giá như tôi có thể băng qua gò đất kia nhưng chúng không nhìn thấy tôi, rồi leo lên cây bách xù đó," tôi nói, "Giá như tôi vòng qua bên này, theo vết chân nai đi xuống phía bên này; Tôi có thể chạy lên trên kia để ra ngoài đường. Treo một miếng giấy theo hình ngón tay chỗ này rồi đi ra khỏi khe núi, để đến chỗ Anh Fred đang ở đằng kia."

27 Tôi ném bông cỏ đầu bò xuống, quên bẳn nó. Bắt đầu băng qua gò đất một cách dễ dàng rồi nhìn lại, thấy chúng không nhìn thấy tôi, và tôi chạy xuống theo dấu chân nai. Tôi đội một cái mũ đen thật lớn. Tôi bắt đầu chạy qua hẽm nũi này thật là nhanh, và sự việc đã xảy ra.

Đất rúng động khắp nơi. Những tảng đá có cỡ lăn xuống, bụi bay tứ tung. Đứng trước mặt tôi là 7 Thiên sứ, đúng y như điều tôi đã thấy. Tôi cảm thấy hình như mình đang đứng hỏng trên mặt đất. Lúc đầu, tôi nghĩ có ai đó bắn vào tôi, anh chị em biết, vì cái mũ màu đen đó; Trông giống như một con heo rừng, anh chị em biết, chúng màu đen. Tôi nghĩ ai đó đã bắn vào tôi... Cuối cùng. Tôi hiểu điều đã xảy ra. Ồ, khi... Tôi đã nhận được một sứ mạng, và trong Kinh thánh có nói, "7 Cái Ấn chứa đựng 7 sự Mầu nhiệm..."

28 Ai đó đã nói với tôi rằng, "Này..." Ôi, ông ta nói, "Này, một ngày kia, có lẽ anh sẽ thấy những khải tượng, Anh Branham ạ, Chúa sẽ tỏ cho anh biết những điều này là gì; Tất cả chúng ta có thể đến gần với Đức Chúa Trời hơn và nhận được nhiều quyền năng hơn lúc chúng ta nhận để nói tiếng lạ và nhiều điều khác nữa."

Tôi nói, "Thật không thể như vậy được."

Bởi vì, tôi tin Lời là Lẽ thật. Và Kinh thánh đã chép, "Ai thêm hay bớt đi một Lời nào trong đó." Sự việc cần phải đúng theo Lời này. Đó là những sự mầu nhiệm mà người ta đã bỏ qua. Ồ, điều này cũng được thấy trong Sứ điệp dòng dõi con rắn và niềm tin thật về sự an ninh của tín hữu.

29 Không phải tôi đánh giá thấp những anh em Trưởng Lão, và những anh em Báp-tít với kiểu an ninh mà anh em tin. Không phải tôi muốn nói điều gì khác biệt, nhưng anh chị em nghĩ không đúng. Thật vậy. Tôi cũng hiểu điều này một cách sai lầm. Nhưng khi một Thiên sứ đứng ở trên trời nói với anh chị em, thì điều này đúng với Kinh Thánh, Nó đúng. Thật vậy. Ngài luôn Phán đúng với Kinh Thánh.

30 Lúc đó, tôi nhìn xem cho đến khi thấy cái vòng tròn bay lên, bắt đầu bay lướt lên, và chúng trở nên giống một thứ ánh sáng bí ẩn, giống như một làn sương mờ. Đúng theo kiểu... Có bao nhiêu người nhìn thấy bức hình của Thiên sứ được chụp tại Houston? Hầu như tất cả. Ồ, đúng theo kiểu đó. Nó trở thành điều gì tương tự như vậy, Nó cứ càng ngày càng lên cao hơn.

Tôi chạy, chạy miết, cố tìm Anh Fred và một số anh em. Sau đó, khoảng nửa tiếng đồng hồ, tôi nhìn thấy anh ta đi xuống, vẫy tay; và Anh Gene đến, cũng vẫy tay. Họ biết điều gì đó đã xảy ra. Và tôi đến cùng họ. Đó là Anh Fred đang ngồi ngay tại đó.

31 Tôi không biết gì về những đài thiên văn, khi nó bay lên phía trên Mê-hi-cô, người ta đã chụp được bức hình. Tạp chí Sự Sống đã đăng bức hình khi nó bay lên. Thật là một điều mầu nhiệm, họ đã nói rằng họ không biết nó đến từ đâu; Nó ở rất cao. Nó ở trên tất cả các từng trời và tinh tú... Nó cao vượt trên những làn sương mù, bởi vì nó cao đến 30 dặm và rộng 27 dặm sau khi nó bay lên đến độ cao đó. Thậm chí không có hơi nước,

cũng không có gì ở trên đó.

32 Người ta nghĩ đến một chiếc máy bay; Cho nên họ kiểm tra lại tất cả các nơi, thấy không có chiếc máy bay nào cất cánh vào ngày đó. Họ phải tính lại độ rung của các cửa sổ và nhiều thứ. "Không có chiếc máy bay nào bay lên." Điều đã đăng trên tạp chí, nói với anh chị em cùng một điều như vậy. Nó đã đi lên và tiếp tục lên. Ngày hôm nay ngay tại...

Điều này đã được đăng trên tạp chí "Khoa Học", người ta không thể nào hiểu được; Họ không biết Nó là gì.

Tại một trường Đại học ở Tucson, vào một ngày nọ, một người bạn của tôi đã đi đến đó nói với người ta về điều này. Họ nói, "Chúng tôi không thể hiểu được điều..."

Tôi nói, "Đừng nói gì cả, đừng làm điều gì không tốt. 'Đừng quăng hột ngọc trai mình trước mặt heo." Nó chỉ dành cho Hội thánh, cho kẻ được Chọn, kẻ được gọi ra.

33 Và từng người đến, đã nói rằng, "Anh Branham ơi, tôi thấy bức hình của anh ở đây. Tôi thấy bức hình này. Tôi..." Anh chị em biết nó như thế nào. Nhưng chiều dài lướt lúc người anh em này chụp ở đây nó... Xin lỗi [Anh Branham lấy bức hình ra. - Biên tập] Đây là cách nó bắt đầu bay lên, lướt lên. Thực tế cái này nó ở bên phải. Tất cả anh chị em có nhớ tôi đã nói, "Thiên sứ được làm dấu là Thiên sứ đã nói chuyện với tôi, ở phía bên tay phải." Thậm chí trước khi sự việc xảy ra. Anh chị em có nhớ không? Cánh của Thiên sứ chìa ra đàng sau như thế này, đúng y như những chiếc cánh của Thiên sứ khi cất lên. Khi... Người ta đã chụp những bức hình bởi vì nó quá huyền bí. Với bức hình cuối cùng, thì Nó đã được định hình trên bầu trời, cái này thì tờ báo "Cái Nhìn" (Look) ở đây đã đăng lên. Anh chị em đã thấy nó đã được nổi bật lên như thế nào, khi người ta bắt đầu xem nó. Bức hình cuối cùng, thật sự quan trọng được chụp, lúc nó đã được định hình.

34 Người ta không biết nó đến từ đâu hay nó đi đâu; Họ chưa biết. Khoa học hoàn toàn mù tịt về nó, không biết điều gì đã xảy ra. Nhưng chúng ta biết; "Sẽ có những dấu hiệu trên trời." Chúng ta biết. Ngài đã hứa những điều này. Điều duy nhất là cái này đã được phép chụp lại...

Tôi biết ở đây sáng hôm nay chúng ta đều là những người nhà. Nếu tôi hồ đồ với anh chị em như thể mình là người biết tất cả, thì xin anh chị em hãy tha thứ cho tôi. Tôi không muốn nói như vậy. Tôi được đứng — được ở đây trong buổi sáng hôm nay để nói chuyện trước những người là học giả, những người thông minh; Ồ, tôi - tôi là một kẻ thất học; Thậm chí phát âm khi đọc Kinh Thánh còn không đúng. Tôi có một chương cần đọc trong buổi sáng hôm nay, tôi... Đã mời một trong những người anh em ở đây đọc nó lên giùm tôi, bởi vì tôi không thể phát âm đúng những cái tên ở trong đó, I Cô-rinh-tô 13 (nếu được, nhờ Anh Jack tìm giúp), làm nền tảng cho đề tài của tôi. Tôi - tôi không thể phát âm đúng những tên đó; Cho nên tôi để cho anh ta làm điều này, bởi vì anh ta có thể phát âm được.

Tôi biết tôi đang nói chuyện với những người thông minh. Nhưng, thưa anh em đồng lao, những điều này được làm để anh em không thể thấy sự thất học của tôi, song tin rằng điều tôi nói với anh chị em là Lẽ thật. Đó là Lẽ thật mà Đức Chúa Trời nói cho anh chị em. Đó là Lẽ thật.

35 Khi tôi giảng về các hệ phái, tôi không nói với anh chị em quá dữ tợn và... Không, tôi không nói để rồi anh chị em không đi Nhà thờ của mình. Hãy đi Nhà thờ của mình, Giáo hội mà anh chị em được đặt để. Nhưng đừng chỉ gia nhập với những tổ chức của họ, bởi vì một ngày kia tôi sẽ nói với anh chị em và chứng minh điều đó bởi Kinh Thánh cho anh chị em thấy; Đó là dấu hiệu của con thú. Anh chị em nhớ, đó là dấu hiệu.

36 Tôi đang giảng... Tôi không muốn giảng điều này tại Nhà thờ của Anh Jack, anh bảo tôi, "Hãy đến và giảng về điều đó." Nhưng tôi sẽ giảng ở Nhà thờ Đền tạm, bài giảng đó sẽ phải mất khoảng 4 tiếng đồng hồ. Đề tài của tôi là "Con Thú Buổi Ban Đầu và Con Thú Lúc Kết Thúc, Theo Dấu Vết của Con Rắn." Mất khoảng 4 tiếng đồng hồ. Tôi đã có tất cả những câu Kinh Thánh để trình bày. Con thú từ buổi sáng thế, nó là con thú trong vườn Ê-đen; Nó cũng là con thú lúc chung cuộc, và cho thấy nó là một người sùng đạo và giáo phái (tạo nên giáo phái); Lần theo dấu vết của nó, để chứng minh cho anh chị em thấy bởi Kinh Thánh đúng là như vậy. Tôi không biết điều này cho đến khi Đức Thánh Linh đã ban cho tôi điều đó ở trên kia vào ngày nọ.

37 Này, với bài giảng này, một ngày nọ, tôi đang đứng nhìn, và có Tiếng Phán với tôi...

Nhìn vào, tôi nghĩ... Anh Hickerson, một trong những Ủy viên — hay Chấp sự của Hội thánh tôi tại Jeffersonville... Nếu tôi không tin vào việc đi Nhà thờ, thì tại sao chúng ta lại có những Nhà thờ? Chúng tôi có nhiều Nhà thờ khắp quốc gia, liên kết với nhau vào một đêm, cứ 200 dặm vuông là có một Nhà thờ của chúng ta.

Bức hình này, tôi đang đứng, nhìn vào nó, và điều gì đó... Tôi đang đứng trong phòng của mình. Có Ai đó đã cất tiếng lên, "Hãy quay nó sang bên phải." Tôi lắng nghe.

Tôi biết việc đó giống như sự rối loạn tâm thần của một người nào đó, nhưng như tôi đã nói vào một đêm nọ, tất cả những điều to lớn, quá mang tính học giả... Tôi không chống lại điều đó. Nên nhớ, chúng ta phải... đưa con cái anh chị em đến trường để được giáo dục; Nhưng tôi nói cho anh chị em biết trong giờ này, điều đó không làm cho chúng điều gì tốt trong thế giới hầu đến đâu, bởi vì ở đó sẽ có nền văn minh khác, cao xa hơn nhiều. Nền văn minh đó sẽ không có... Ở đó không có trường học; Không có sự chết, không có tội lỗi. Nền văn minh của thế gian này có tất cả những điều đó; Mặc cho chúng ta văn minh như thế nào, càng ngày càng thêm nhiều sự chết chóc. Thế giới kia sẽ không có sự chết. Nhưng bây giờ chúng ta cần phải có trường học; Chúng ta cần phải mặc quần áo, chúng ta...

38 Tôi đã nói trong buổi sáng hôm nay về Ê-đen của Sa-tan (nhiều anh chị em đã có cuốn băng ghi lại bài giảng này), Ê-đen của Sa-tan. Hắn đã tạo nên một vườn Ê-đen khác, và hắn mất 6.000 năm để làm nên điều đó, cũng giống như Đức Chúa Trời đã tạo nên vườn của Ngài từ lúc sáng thế. Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên Ê-đen của Ngài, và Sa-tan đã làm hư hỏng nó. Bây giờ, Sa-tan đã làm nên Ê-đen của chính mình, và Đức Chúa Trời sẽ hủy diệt nó (Đúng vậy.) để đặt vào đó Ê-đen của Ngài.

Cái gì đó đã nói với tôi, "Hãy xoay nó về phía bên phải."

Tôi nghĩ, "Tôi nghĩ tôi sẽ nhìn nó phía bên phải."

Nói, "Hãy xoay nó về phía bên phải."

Tôi nghĩ, "Có lẽ Tiếng đó muốn nói là xoay nó về phía bên phải." Khi tôi làm vậy, anh chị em biết vấn đề là: Cái Đầu Tóc Hofmann của Đấng Christ, vào tuổi 33. Xem đây, thấy râu của Ngài màu đen, mặt Ngài, mắt Ngài, mũi Ngài, và mọi thứ khác. Thấy phần tóc của Ngài xuất hiện ở đây. Ngài có tóc trắng như Thiên sứ cho thấy rằng Sứ điệp Ngài là Đức Chúa Trời là Lẽ thật. Ngài là Vị Quan Tòa tối cao của hoàn vũ, Vị Quan Tòa tối cao của cả trời đất. Ngài là Đức Chúa Trời, và không điều gì khác hơn là Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Trời tỏ mình trong hình thể con người được gọi là Con Đức Chúa Trời, mà Con là mặt nạ (mask). Và nếu điều đó không khiến cho Sứ điệp của chúng ta đúng hoàn toàn: Được nhận dạng bởi Kinh Thánh, được nhận dạng bởi sự phục vụ, bởi sự Hiện diện của Ngài, hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi. Vậy thì 7 Ấn là Lẽ thật, thưa anh em. Có lẽ anh em không đồng ý với những điều đó, nhưng hãy ngồi xuống và nghiên cứu với tấm lòng rộng mở dù chỉ một lần, chỉ để cho Đức Thánh Linh dẫn dắt anh em...

39 Khi Anh Jack... Tôi đã gọi anh trước khi giảng điều này và đã nói chuyện với anh một lần về Sứ điệp, "Tóc choàng màu trắng có nghĩa là gì?"

Anh nói, "Ồ, Anh Branham ơi, tôi công bố điều này có nghĩa là... sau khi Ngài đã phục sinh trong thân thể đầy vinh hiển." Tôi nói chuyện với Anh Jack. Và có... Tôi không biết có ai trên đời để có thể nương dựa về sự dạy dỗ thần học của họ như tôi thích Anh Jack Moore và Anh Vayle, và những người như vậy là những nhà thần học thật sự, đã đọc tất cả các loại sách và những góc độ khác nhau của vấn đề. Ồ, nhưng, dầu là bạn tri kỷ của tôi, tôi —tôi không thể chấp nhận được nó; Có điều gì đó không thể chấp nhận được.

40 Khi sự việc xảy đến, thì tôi thấy vấn đề là gì. Ở đây, râu của Ngài màu đen. Anh chị em thấy, tôi nghĩ vậy. Râu và tóc Ngài màu đen, mắt, mũi Ngài, mọi cái, thật hoàn hảo, thậm chí đối với phần tóc lộ ra phía bên này của Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài, hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi. Và đây là bức hình trên tạp chí "Look" (Cái Nhìn) — hoặc là tạp chí "Life" (Đời Sống). Tôi nghĩ đây là... Tôi quên mất ấn bản số mấy; Ngày 17 tháng 5, năm 1963. Nếu ai cần tìm tạp chí này, thì đó là thời điểm nó được xuất bản ra. Đây chính là bức hình ghi tên Rockefeller và vợ anh phía sau. Đây là câu nói trên tạp chí Khoa Học mới, "Nó vẫn còn là sự mầu nhiệm."

41 Tôi nói những điều này vì mục đích gì? Có lẽ nó cung cấp cho anh chị em một quan điểm về những điều mà tôi đang cố gắng nói, Đức Chúa Trời được nhận dạng ở trên trời

và tại dưới đất là đúng, những "sự thông biết [ẩn tình cá nhân]" (these discernments), và những khải tượng. Chúng ta thấy đầy dẫy những điều giả mạo, thường là như vậy. Nhưng hãy nhớ, trước khi có đồng đô-la giả, thì đã có đồng đô-la thật; Trước tiên phải có đồng đô-la thật, rồi người ta mới làm giả mạo theo nó. Giống như chúng ta đã có một Môi-se thật và một A-rôn thật, rồi chúng ta thấy có Giam-be và Gian-nơ sau đó. Anh chị em có thấy tất cả mọi điều giả tạo nó xảy đến như thế nào chứ? Họ thấy sự việc rồi họ cố bắt chước làm theo việc đó, lúc đã có một bản gốc thật sự rồi. Đúng vậy. Không phải nói để hãm hại, hay bôi bác, hay nói điều gì không đúng chỗ, nhưng chỉ vì Lẽ thật; Để biết rằng tôi...

42 Tôi sắp trở thành một ông già, và tôi biết rằng thời gian của mình không còn nhiều lắm. Nếu Chúa trì hoãn, có lẽ tôi có thể sống thêm một ít nữa; Nhưng tôi biết rằng rồi một ngày nào đó, trái tim của tôi sẽ đập nhịp cuối cùng, và tôi sẽ bước vào một không gian tối mịt được gọi là sự chết. Nhưng khi điều đó đến, tôi chẳng cần phải nhìn lại, hoặc hối tiếc điều gì. Đến lúc đó, tôi muốn rằng, tôi được sạch sẽ và tinh khiết bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Tôi muốn chính mình được bao bọc trong chiếc áo công bình của Ngài, tôi bước vào đó với một suy nghĩ trong trí: Tôi biết Ngài trong quyền năng phục sinh của Ngài; Và khi Ngài gọi, tôi sẽ đi ra khỏi vòng sự chết và sống với Ngài đời đời. Và mục đích của tôi ở đây, là cố gắng để khiến cho mọi người, không phải thay đổi thần học của anh chị em hay điều gì khác, nhưng gia tăng thêm đức tin của anh chị em nơi Lời hứa của Đức Chúa Trời cho ngày hôm nay.

Bây giờ, xin chúng ta hãy cầu nguyện.

43 Lạy Chúa kính yêu, sáng hôm nay chúng con thật biết ơn Ngài, nhưng Chúa ơi, chúng con đang sống trong thế giới tối tăm... Cha ơi, sáng nay không có ai trong chúng con, mà không có cảm giác muốn được bước đi một cách gần gũi với Ngài, muốn Ngài đụng chạm vào trong đời sống chúng con, khiến chúng con trở mềm mại, dễ uốn nắn, để Ngài có thể thay đổi chúng con bất kỳ lúc nào, và khuôn đúc chúng con trở nên những con trai, con gái của Đức Chúa Trời. Đó là mục đích của chúng con khi đến đây, Cha ơi, mục tiêu duy nhất của con là cố gắng sống trước mặt Cha, đón nhận Lời Ngài để nói lại cho những người nam, người nữ, không phải để làm cho mình khác biệt, nhưng để tôn kính Ngài, Đấng đã ban cho con Sự Sống. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

44 Nguyện không có ai ở đây trong ngày hôm nay... Nếu Sứ điệp của chúng con sáng hôm nay được phát thanh lại trên khắp đất nước, nguyện xin không có ai nghe tiếng nói này mà phải bước vào khoảng không gian kia mà không nhận biết Ngài với quyền năng phục sinh của Ngài. Nếu có tội nhân nào đang ở xuyên khắp đất nước, hay trong tòa nhà này, trong đám thính giả yêu quý, đang ngồi đây sáng hôm nay... Nếu có ai chưa nhận biết Ngài, thì nguyện xin hôm nay là ngày mà lương tâm của họ được lay động, được tỉnh thức, để họ nhận ra rằng họ không biết giờ phút nào họ sẽ được gọi đi hay được triệu tập để trả lời về những điều trong cuộc đời. Nếu tên của chúng con vẫn còn ở trong sách cuống hoa (stalk book), thì chúng con sẽ bị kết tội; Nhưng nếu tên chúng con ở trong Sách Sự Sống, Sự Sống thật, thì chúng con được cứu.

Chúa ơi, như Sự Sống đã di chuyển từ phiến lá đến cuống hoa, rồi đến vỏ trấu, rồi đến hạt, khi chúng con trải qua điều này sáng hôm nay nếu có Sự Sống nào lẽ ra đi vào trong hạt nhưng lại đang ở trong cuống hoa, xin hãy đem nó trở ra trong ngày hôm nay, Chúa ơi, nguyện cho nó đi theo sự vận hành của hạt, chúng con cầu xin bấy nhiêu lời trong Danh Chúa Jêsus. A-men!

45 Xin lỗi vì đã làm mất nhiều thì giờ. Tôi quên mất về việc mình đang nói trên đài phát thanh.

Bây giờ, xin chúng ta hãy trở lại với việc đọc Kinh thánh. Và Anh Jack, anh có đem theo Kinh Thánh không? Trong khi tôi giở Kinh thánh của mình, tôi xin mời Anh Jack đọc giúp cho, bởi vì tôi không thể phát âm đúng những cái tên này. Được rồi. Trong I Sử ký 13...?...

[Anh Jack Moore đọc I Sử ký, chương 13:

Đa-vít hội nghị với Quan tướng Ngàn quân, Quan tướng Trăm quân, cùng các Quan trưởng của dân. Đa-vít nói với cả hội chúng Y-sơ-ra-ên rằng:

Nếu các ngươi lấy điều nầy làm tốt lành, và nếu sự nầy do nơi Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta mà đến, thì ta hãy sai người đi khắp mọi nơi, đến cùng anh em chúng ta còn lại ở khắp xứ Y-sơ-ra-ên, và đến cùng những Thầy Tế lễ và người Lê-vi ở trong các

thành địa hạt chúng, để nhóm chúng lại cùng ta; Rồi chúng ta phải thỉnh Hòm của Đức Chúa Trời về cùng chúng ta; Vì trong đời Sau-lơ, chúng ta không có đến trước Hòm Giao ước mà cầu vấn Đức Chúa Trời. Cả hội chúng đều nói rằng nên làm như vậy; Vì cả dân sự lấy lời ấy làm tốt lành.

Đa-vít bèn nhóm cả Y-sơ-ra-ên lại, từ Si-ho, khe Ê-díp-tô, cho đến nơi nào Ha-mát, để rước Hòm của Đức Chúa Trời từ Ki-ri-át-Giê-a-rim về.

Đa-vít và cả Y-sơ-ra-ên đồng đi lên Ba-a-la, tại Ki-ri-át-Giê-a-rim, thuộc về Giu-đa, đặng rước Hòm của Đức Chúa Trời lên, tức là Chúa Giê-hô-va ngự giữa Chê-ru-bim, là nơi cầu khẩn danh của Ngài. Chúng rước Hòm Giao ước của Đức Chúa Trời từ nhà A-bi-na đáp, để lên trên một cái cộ mới; Còn U-xa và A-hi-ô thì dắt cộ.

Đa-vít và cả Y-sơ-ra-ên đều hết sức vui chơi trước mặt Đức Chúa Trời, xướng ca, dùng đàn cầm, đàn sắt, trống nhỏ, chập chỏa, và kèn mà vui mừng.

Khi chúng đến sân đạp lúa của Ki-đôn, U-xa bèn giơ tay ra nắm lấy hòm, bởi vì bò trợt bước. Cơn thạnh nộ của Chúa Giê-hô-va nổi lên cùng U-xa, và Ngài đánh người, bởi vì người có giơ tay ra trên hòm; Người bèn chết tại đó trước mặt Đức Chúa Trời.

Đa-vít chẳng vừa ý, vì Chúa Giê-hô-va đã hành hại U-xa; Người gọi nơi ấy là Bê-rết-U-xa, hãy còn gọi vậy cho đến ngày nay. Trong ngày ấy, Đa-vít lấy làm sợ hãi Đức Chúa Trời, mà nói rằng: Ta rước Hòm của Đức Chúa Trời vào nhà ta sao được? Vậy, Đa-vít không thỉnh hòm về nhà mình tại trong thành Đa-vít, nhưng biểu đem để vào nhà Ô-bết-Ê-đôm, là người Gát.

Hòm của Đức Chúa Trời ở 3 tháng trong nhà Ô-bết-Ê-đôm; Chúa Giê-hô-va ban phước cho nhà Ô-bết-Ê-đôm và mọi vật thuộc về người. - Bt]

46 Xin cảm ơn Anh Moore về việc đọc Kinh thánh giúp cho tôi. Xin lỗi, tôi không thể đọc được, tôi không thể đọc được.

Bây giờ tôi muốn anh chị em hãy cùng với tôi mở ra Mác 7:7, Chúng ta sẽ đọc 7 câu đầu của Phúc âm Mác chương thứ 7.

Bấy giờ các người Pha-ri-si và mấy Thầy Thông giáo từ thành Giê-ru-sa-lem đến, nhóm lại cùng Đức Chúa Jêsus, thấy một vài môn đồ Ngài dùng tay chưa tinh sạch mà ăn, nghĩa là không rửa tay.

Vả, người Pha-ri-si và người Giu-đa thường giữ lời truyền khẩu của người xưa, nếu không rửa tay cẩn thận thì không ăn; Khi họ ở chợ về, nếu không rửa cũng không ăn. Họ lại còn theo lời truyền khẩu mà giữ nhiều sự khác nữa, như rửa chén và bình bằng đất hoặc bằng đồng.

Vậy, các người Pha-ri-si và các Thầy Thông giáo hỏi Ngài rằng: Sao môn đồ Thầy không giữ lời truyền khẩu của người xưa, dùng tay chưa tinh sạch mà ăn như vậy?

Ngài đáp rằng: Hỡi kẻ giả hình, Ê-sai đã nói tiên tri về việc các ngươi phải lắm, như có chép rằng:Dân nầy lấy môi miếng tôn kính Ta,

Nhưng lòng chúng nó cách xa Ta lắm. Sự chúng nó thờ lạy Ta là vô ích, vì chúng nó dạy theo những điều răn mà chỉ bởi người Ta đặt ra.

Xin chúng ta hãy cầu nguyện.

47 Lạy Đức Chúa Trời kính yêu, với lòng tôn kính Lời Ngài, nguyện cho Nó làm thành mục đích của Nó. Xin sử dụng chúng con như là công cụ để nói ra Lời ấy, nguyện tai chúng con nghe Lời Ngài, và lòng chúng con tiếp nhận. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. A-men!

48 Đề tài của tôi trong giờ này là...

Tôi... Sáng hôm nay, chúng ta đang nghe trên đài truyền thanh quốc gia. Tôi biết rằng người bạn tốt của tôi, Roy Borders, đang lắng nghe, tối hôm qua anh hơi sốt ruột. Tôi đã quên mất rằng chúng tôi đang ở trên đài phát thanh, hay trên hệ thống truyền thanh trong tối hôm qua. Roy, anh đang ở đâu, nếu anh đang ở trong Nhà thờ tại San Jose, hay ở dưới chỗ Nhà thờ Anh McHughes, dù anh đang ở đâu, cũng đừng lo, người anh em của tôi nhé, mọi việc sẽ ổn thôi. Cứ yên tâm... Chúa sẽ bày tỏ cho tôi, Roy ạ; Đừng sốt ruột, con trai, hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời.

49 Đề tài của tôi trong sáng hôm nay là: Cố Gắng Làm Công Việc Chúa Nhưng Không Theo Ý Chúa. Đó là một đề tài hơi lạ, tôi tin rằng Chúa sẽ bày tỏ cho chúng ta giờ này.

Hãy nhớ: "Cố Gắng Làm Công Việc Chúa Nhưng Không Theo Ý Chúa." Điều này dường như rất là kỳ lạ. Nhưng xin Chúa giúp đỡ chúng ta trong điều này.

50 Một điều nữa mà tôi muốn nói sáng nay, đó là chúng ta thật là vui vì thấy giữa chúng ta có một người bạn, một người rất yêu dấu, một người bạn trẻ. Nhiều anh chị em đang nghe đài phát thanh hay "telephone hookup", biết người này là ai. Hôm nay là ngày sinh nhật của Anh, 93 tuổi, Anh Bill Dauch đang ngồi trước mặt tôi, 93 tuổi.

Cách đây nhiều năm, Bác sĩ đã nói, "Ông ta không thể sống được." Tôi vừa thông báo rằng anh đang ngồi đây giờ này. Anh đã phải thở ô-xy, và người vợ yêu dấu của anh gọi tôi nói rằng, "Anh Branham ơi, nếu anh muốn thấy người bạn thân của anh còn sống, thì tốt hơn anh nên đến lập tức."

51 Và tôi... Một trong những chiếc lốp xe của tôi bị đứt triên, bánh xe bị hỏng, tôi lấy cái lốp ra thay rồi cố gắng chạy đến gặp anh ta. Tôi đã đi ra khỏi trạm đổ xăng, khỏi phòng nghỉ, nơi tôi dừng chân tại Ohio cố để đến gặp anh, đi ra, tôi thấy một khải tượng. Anh Dauch đang đứng trong Nhà thờ đưa tay ra; Sự việc đã thay đổi, tôi thấy anh đi xuống đường và bắt tay với tôi. Có tiếng Phán, "Hãy đến nói với người ấy, CHÚA CÓ PHÁN NHƯ VẦY."

Lúc đó anh khoảng 90 tuổi. Anh bị bệnh nghẽn mạch tim, bị suy tim hoàn toàn. Một Bác sĩ rất lanh lợi. Anh ta không muốn... Tôi không muốn nói thế. Anh chỉ là một người có thể nỗ lực... để kiếm Bác sĩ nào anh muốn. Anh đã gặp một Bác sĩ Do-thái rất tốt, người này đã gặp tôi tại Hội trường và nói rằng, "Ông ta không còn một cơ hội nào để sống nữa."

Và tôi bước vào, xoa lên lộng ô-xy; Tôi nói, "Bill ơi, anh có nghe tôi nói không? Anh gật đầu. Tôi nói, "CHÚA CÓ PHÁN NHƯ VẦY, 'Anh sẽ không chết bây giờ đâu."

52 Một tuần sau, tôi lên bục giảng để giảng Sứ điệp của tôi, Anh Dauch đi ngang qua Nhà thờ. Khi tôi lên chỗ Nhà hàng Furr, ngang qua... Tôi muốn nói chỗ Blue Boar, đối ngang thành phố Louisville, anh bước ra khỏi xe, xuống đường, đưa tay ra, đúng y như Lời của Chúa. Đó là câu chuyện 3, 4 năm về trước; Bây giờ anh vừa băng qua con đường xuống đây tại Shreveport (xuyên suốt đất nước, không phải bằng máy bay, nhưng bằng xe hơi), đang ngồi đây sáng hôm nay. "Chúc mừng sinh nhật, Anh Dauch." Anh đã đi qua con đường xuyên đất nước, trải qua nhiều nơi. "Xin Đức Chúa Trời ban phước trên Anh."

53 Tôi đã làm phép báp-têm cho anh, trước đó anh là người tin thuyết 'Ba Ngôi', tôi đã làm báp-têm cho anh khi anh... dự một trong những buổi nhóm đầu tiên của tôi, khi ấy Anh Banks Wood đã phải để cho anh mặc y bộ đồ của mình (Như anh chị em thấy, anh là một người có cỡ rất lớn.), anh bước xuống hồ để tôi làm phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus lúc anh khoảng 85 tuổi. Anh đã nói, anh không thể nào thấy yên lòng cho đến khi anh tìm thấy sự an ninh về điều gì đó. Anh đã đón nhận sự sinh ra vào nơi mà anh không bao giờ già. Đúng vậy, tại một vùng đất tuyệt vời. Anh đang hy vọng được sống để chứng kiến sự Đến của Chúa; Điều đó có thể lắm. Nhưng nếu anh phải ngủ, anh — và chúng ta sẽ được thức dậy vào thời điểm đó, anh sẽ được bước đến trước tiên. Đúng vậy. Cho nên, Anh Dauch, không có gì để nuối tiếc lúc này. Đúng là anh đang ở tại đường ranh giới.

Hãy cứ ở lại đó, thưa anh em, Xin Chúa ban phước cho anh. Tôi cảm ơn Chúa vì con người tốt lành này, và việc Ngài đã ban cho anh những năm được sống này.

54 Theo sách Sử ký: "Cố gắng làm công việc Chúa nhưng không theo ý Chúa." Đức Chúa Trời là Đấng Tể Trị. Trước hết, chúng ta cần phải hiểu điều ấy. Con người ngày hôm nay đang thắc mắc tại sao chúng ta không có một 'cuộc phục hưng'. Anh chị em có tin Đức Chúa Trời là Đấng Tể Trị không? Kinh thánh đã nói như vậy.

Và chúng ta cố gắng... Cách đây không lâu, khi tôi thảo luận với một nhóm những người anh em Báp-tít, họ nói, "Anh Branham ơi, chúng ta chỉ có thể có một "cuộc phục hưng" khi dùng Lời, từng từ, từng chữ, từng trang."

Tôi nói rằng, "Tôi cũng tin như vậy, từng trang, từng trang." Anh ta nói... Tôi nói, "Từ trước đến giờ, người ta cũng đã cố làm như vậy."

Anh ta nói, "Nhưng chúng ta cần phải tìm ý nghĩa của Kinh thánh trong tiếng Hy-lạp, xem thử trong tiếng Hy-lạp nói gì."

Tôi nói, "Tôi không đọc sách nhiều lắm, nhưng có đọc lịch sử của Giáo hội, về Giáo

hội nghị Nicaea, hay là Tiền Hội nghị Nicaea, về những Giáo phụ Nicaea v. v... Họ đã tranh cãi về tiếng Hy-lạp [trong bản dịch Kinh thánh thời đó]. Việc đó là đã xảy ra 2.000 năm trước [cho đến nay]. Kẻ thì nói rằng, 'Nó có nghĩa thế này', kẻ khác nói, 'Nó có nghĩa thế kia. Trong tiếng Hy-lạp nó có nghĩa thế này.'"

55 Cũng giống như trong ngôn ngữ của chúng ta (tiếng Anh), với từ "see." Anh chị em có thể sử dụng từ "sea" để nói đến "một tập thể nước" (body of water), hay tôi hiểu, và còn nhiều nghĩa khác nữa. Như chữ "bored", có thể dùng nó để nói đến: "khoan một cái lỗ" (boring a hole), "thực hiện một cuộc tản bộ" (make a walk), hoặc "bạn làm tôi buồn chán" (bored me), hoặc "bạn đã trả tiền cơm cho tôi" (paid my board), và nó còn có thể có nhiều nghĩa khác nữa. Những nguyên âm này, nguyên âm nọ, cũng có thể làm thay đổi hoàn toàn ý nghĩa. Anh chị em không bao giờ có thể làm được điều đó. Đức Chúa Trời đã viết Nó ra như thế, bởi vì...

Cả Kinh thánh đều được hà hơi, Ngài đã Phán, "Lạy Cha, Tôi ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu những sự này với kẻ khôn ngoan, người sáng dạ, mà tỏ ra cho trẻ nhỏ hay." Đó là sự mặc khải của Ngài, như tôi đã nói tối hôm qua, "Tỏ ra cho trẻ nhỏ hay."

Tôi đã nói, "Điều đó chẳng ăn nhằm gì đâu, thưa quý vị." Tôi nói, "Một 'cuộc phục hưng' chẳng bao giờ xảy đến cho đến khi Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời chủ tể, ban nó đến; Ngài có thể dấy lên một kẻ ngu đần, không thể ký được tên mình, để làm nên điều đó, thậm chí tiếng Anh còn không biết nhiều huống chi là tiếng Hy-lạp."

56 Đó chính là điều Ngài đã làm trong thời khi Phi-e-rơ giảng vào ngày lễ Ngũ tuần, anh chị em biết; Ông không thể ký được tên của mình, một người dốt nát, ít học. Đức Chúa Trời làm những điều kỳ lạ đối với suy nghĩ khôn ngoan của chúng ta. Điều này cho thấy Ngài là Đức Chúa Trời. Nếu Ngài chọn đám Thần học gia, những người quyền cao chức trọng, này nọ, người ta sẽ nói rằng, "Thông minh như Cai-phe, cho nên ông mới có được như vậy." Nhưng Đức Chúa Trời đã đến gặp người đánh cá, thậm chí không thể nào ký được tên mình, đó là người Đức Chúa Trời đã sử dụng. Đó là cách của Đức Chúa Trời; Ngài chọn những thứ chẳng ra gì, khiến cho nó tỏ ra sự vinh hiển của Ngài. Ngài đã lấy một mớ hỗn mang để làm nên Ê-đen. Chính là Đức Chúa Trời.

57 Nếu có ai dùng "máy móc" (mechanics) để làm nên "cuộc phục hưng", thì đó chính là người anh em quý tộc của chúng ta, Billy Graham. Máy móc cũng được thôi, nhưng "máy móc" sẽ không vận hành được, nó cần có "lực động" (dynamics) để vận hành. Anh chị em có thể làm nên một chiếc xe ô-tô, đặt trong nó những chiếc ghế ngồi thật tốt, tạo nên những cái pít-tông cho tốt, và khoa học có thể chứng minh đó là điều có thể làm được; Nhưng nếu không có "lực động", nó cũng chỉ là một mẩu hàng hóa chết mà thôi.

Với "cuộc phục hưng tại xứ Wales", một trong "những cuộc phục hưng" mới đây xảy ra trước "Cuộc phục hưng Ngũ tuần" của chúng ta, không ai biết được điều gì đã khởi đầu tạo nên "sự phục hưng", chỉ một nhóm người.

Ôi, khi chúng ta nhóm tất cả... người bạn của chúng ta, Billy Graham, sẽ nhóm tất cả những người Trưởng Lão, Lutheran, Ngũ Tuần, và nhiều giáo phái khác lại với nhau, 30.000 người đến thành phố vòng 2 tuần để dâng lòng mình lên cho Đấng Christ; Hết 2 tuần này rồi đến 2 tuần khác anh chị em cũng sẽ chẳng thấy được 'cuộc phục hưng' nào. Đó chỉ là 'máy móc'.

Nhưng hãy để cho Đức Chúa Trời với ân điển tể trị của Ngài Phán cho những kẻ ngu đần, để làm cho người đó có thể nói, một kẻ chẳng là gì; Hãy để Thánh Linh của Ngài giáng lâm trên thành phố đến nỗi đàn ông không thể đi làm, đàn bà không thể rửa chén, tôi tớ không thể dọn giường, mà cứ đưa tay lên trời kêu gào, khóc lóc. Đó chính là sự phục hưng; Đó là ý muốn của Đức Chúa Trời.

58 Người ta nói rằng một số người quý phái của Giáo hội đến xứ Walse hiểu, hay thấy được những điều máy móc đã ở trong cuộc phục hưng, trong suốt cuộc phục hưng tại xứ Wales. Khi họ bước ra khỏi tàu, đội những chiếc mũ cao, mặc áo cao cổ; Thấy dưới đường, một người cảnh sát, cầm dùi cui của mình, nhún nhảy lòng vòng, húyt sáo, họ hỏi, "Này anh bạn tốt, anh có thể nói cho tôi biết cuộc phục hưng ở xứ Wales tại chỗ nào không?"

Anh ta đáp, "Vâng, thưa các anh em; Các anh em đang ở giữa nó." Anh ta nói, "Anh biết không, tôi đang ở trong cuộc phục hưng tại xứ Wales, bởi vì cơn phục hưng này đang ở trong tôi."

59 Đó là sự tể trị. Đó chính là điều Đức Chúa Trời làm, chỉ một mình Ngài mới có

quyền ban cho "sự phục hưng" đến. Không phải gom những "máy móc" lại với nhau, nhưng hãy cầu nguyện Đức Chúa Trời ban "lực động" đến với chúng ta.

Ngài chỉ bày tỏ lời Ngài theo sự định trước. Khi tôi dùng từ định trước... Đây là từ 'tồi tệ' nếu đem nói ở nơi công cộng, đặc biệt khi chúng ta có đám đông nhiều thành phần giữa những người theo thuyết Aminius và những người thuyết Can-vin. Không phải một... Tôi xin anh chị em đừng nghĩ rằng tôi biết hết tất cả, nhưng cả 2 nhóm người đó đều sai với Kinh thánh. Ân điển là điều Đức Chúa Trời đã làm cho tôi, công việc là điều tôi làm cho Ngài. Anh chị em phải hiểu Điều đó. Nếu anh chị em trèo ra ngoài một cành nào trong những cành đó, chắc chắn anh chị em sẽ nhận ra rằng mình ở đầu mút của cành mà không thể quay lại được. Sách Ê-phê-sô kéo nó lại với nhau; Tôi nghĩ vậy.

Nhưng từ ngữ đó, khi tôi sử dụng nó, được định trước (predestinated,) đừng nghĩ rằng tôi... Đó là từ duy nhất tôi biết làm thế nào để... Đó là sự biết trước của Đức Chúa Trời, Ngài biết. Ngài - Ngài không thể nói... Ngài - Ngài đã chết để mọi người được cứu; Ngài đã làm điều đó; Nhưng bởi sự biết trước của Ngài, Ngài đã biết người nào sẽ được cứu và người nào không. Ngài biết điều đó; Tôi không biết; Anh chị em cũng không biết điều đó, vì vậy, chúng ta phải lấy lòng sợ sệt run rẩy làm nên sự cứu chuộc mình.

60 Nhưng Đức Chúa Trời làm cho Lời Ngài ăn sâu vào trong mọi Thời đại. Sự biết trước của Ngài khiến cho Ngài đặt để trong Hội thánh, trong con người, những người mà Ngài biết trước từ ban đầu. Và Phúc âm được giảng ra cho Thời đại chỉ bày tỏ ra cho một số người nào đó; Những người còn lại thì không hiểu được. "Lạy Cha, Tôi ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu những sự này với kẻ khôn ngoan, người sáng dạ, mà tỏ ra cho trẻ nhỏ hay." Đó là sự định trước. Ngài không làm theo cách anh chị em nói, "Tôi sẽ chọn anh, và không chọn anh." Bởi sự biết trước, Ngài biết điều anh chị em sẽ làm.

Bởi Ngài là vô hạn... Anh chị em có tin Ngài là Đấng vô hạn không? Nếu không phải như vậy, Ngài không thể là Đức Chúa Trời. Hãy suy nghĩ, là vô hạn Ngài biết từng con bọ chét có mặt trên đất này, những con bọ chét nháy mắt bao nhiêu lần, có bao nhiêu mỡ trong mỗi con bọ chét, và từng lá cỏ được mọc lên; Đó là sự vô hạn. Chúng ta thì hữu hạn; Chúng ta sẽ bị vấp ngã trong sự tối tăm. Đức Chúa Trời đã ví sánh chúng ta với con chiên, và chúng ta cần phải có người chăn dắt. Và người chăn đó không phải là con người; Người chăn đó chính là Đức Thánh Linh, Thánh Linh của Đấng Christ ở giữa chúng ta. "Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy Ta nữa." Bản Thể vật lý của Ngài đã được cất lên trên Ngai của Đức Chúa Trời, Ngai mà Thánh Linh đã ngự; Bây giờ thì Đấng Christ đang ngự: Chúa Jêsus. "Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy Ta nữa, nhưng các ngươi sẽ thấy Ta; Vì Ta sẽ ở cùng ngươi, thậm chí còn ở trong ngươi cho đến tận thế." Ngai của Đức Chúa Trời, của Đấng Christ, được dựng lên trong lòng anh chị em; Ngài đang ngự trên Ngai của Đức Chúa Trời; Nhưng trong thiên hy niên, Ngài sẽ ngự trên Ngai của chính Ngài; Ngai mà Ngài đã tuyên bố sẽ dấy con người nầy lên, Con Trai Ngài, Con Trai Đa-vít, ngự trên Ngai của Ngài.

61 Nầy, bởi sự biết trước, Ngài tỏ những điều này cho những ai mà Ngài định để biết điều này; Những kẻ khác thì không hiểu được. Đứng đó nhìn mà không thể hiểu được.

Bao nhiêu người đã nhìn thấy bức hình con bò trong bụi rậm, khi anh chị em đã nhìn đi nhìn lại? Anh chị em có thấy nó không? Hay có thấy bức hình Đấng Christ trong bụi rậm, hoặc ở trên bầu trời, hay trong những đám mây? Người họa sĩ chắc chắn đã treo nó lên để cho anh chị em bằng cách nào đó có thể nhìn thấy được. Ồ, khi anh chị em xem nó một lần, anh chị em không thể thấy được gì ngoài những cái đó. Mỗi lần anh chị em nhìn, đều như vậy. Bao nhiêu người đã nhìn thấy những bức hình đó. Ồ, chắc chắn anh chị em đã thấy.

Đó là phương cách Đấng Christ bày tỏ mình trong Phúc âm, trong Sứ điệp. Khi anh chị em đã một lần xem thấy Sứ điệp cho Thời đại này, chẳng có gì khác anh chị em có thể hiểu ngoài điều đó. Đúng vậy. Khi anh chị em từng hiểu Sứ điệp, những điều khác đã biến mất; phần còn lại đầy dẫy khắp bức tranh.

62 Đó là điều đã xảy ra trong thời Nô-ê. Khi Nô-ê và nhóm người của ông...?... Khi họ đã nhìn thấy Sứ điệp, chẳng có điều gì khác có thể tạo nên nan đề. Khi nhóm người của Môi-se đã nhìn thấy, những điều khác chẳng là vấn đề gì cả. Khi nhóm người của Giăng đã nhìn thấy, những điều khác chẳng là vấn đề gì cả. Khi nhóm người của các Sứ đồ nhìn thấy, những điều khác chẳng là vấn đề gì cả. Khi nhóm người của Luther nhìn thấy, nhóm người của Wesley nhìn thấy, nhóm người Ngũ Tuần nhìn thấy, những điều khác chẳng là vấn đề gì cả; Họ đã tách biệt ra khỏi mọi thứ. Tại sao? Bởi sự biết trước, Ngài

đã định trước những điều này sẽ xảy ra.

63 Ngài chọn người cho chính Ngài bởi sự biết trước. Như Ngài đã nói trong Rô-ma 8, —- Sự lựa chọn của Đức Chúa Trời có thể chắc chắn vững bền. Ê-sau và Gia-cốp, cả 2 đều được sinh ra bởi cùng một cha mẹ thánh, một cặp song sinh, sự lựa chọn của Ngài là chắc chắn và đúng, Ngài Phán, "Ta yêu Gia-cốp và ghét Ê-sau," trước khi họ được sinh ra. Ngài biết điều gì ở trong người ta. Ngài biết điều đó từ khi sáng thế; Vì vậy Ngài có thể khiến cho mọi điều xảy ra vào đúng thời điểm. Chúng ta thấy căng thẳng và bối rối; Nhưng không bao giờ thấy Ngài bối rối; Không thể nào thấy như vậy được. Mọi điều sẽ xảy ra đúng thời điểm của nó.

Điều gì được định chắc chắn sẽ xảy ra, tất cả những phụ nữ cắt tóc ngắn, những người đàn ông mặc đồ — Họ để tóc giống như vợ mình. Tôi thấy họ, uốn tóc lên ở phía trước. Thật là một sự hư đốn! Đó là hậu quả của Ê-đen của Sa-tan. Nhìn vào cô ta, cô ta cắt tóc giống như chồng mình. Chồng cô ta lại để tóc giống như vợ. Cô ta mặc áo quần của anh ta, anh ta lại mặc đồ lót của cô ta. Đúng vậy. Cô ta đang trở thành giống đực, còn anh ta thì trở nên giống cái. Đó là điều thuộc về Ê-đen của Sa-tan, trái ngược với điều mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên lúc ban đầu. Đó là Sự thật.

64 Nếu tôi không khởi động, thì chúng ta sẽ không bước vào điều này. Nhưng những điều này, theo cách mà Ngài làm, ai làm theo, thì đó là cách đã chọn của Ngài; Ngài chọn lựa. Đó là cách mà Ngài muốn làm.

Như tôi đã nghe Anh Pearry Green, một Mục sư tại Tucson giảng vào một đêm nọ về cách Đức Chúa Trời đã tạo nên điều gì đó (tôi quên mất đề tài của anh là gì.) nhưng anh đã nói, "Đức Chúa Trời thích cách gì; Thì Ngài làm theo cách đó." Ồ, đúng vậy. Ai trong vòng chúng ta có thể nói rằng Ngài làm sai? Ai dám đứng trước mặt Đức Chúa Trời, để nói rằng, "Ngài sai rồi, Chúa ơi, Ngài nên làm theo cách mà tôi muốn, theo cách mà Tiến sĩ này, Tiến sĩ nọ bảo phải làm."? Ai có đủ khả năng tâm trí để có thể nói những điều như vậy? Không, anh chị em không thể bước ra nói như vậy, nhưng anh chị em lại suy nghĩ như thế.

65 Giống như Sứ điệp của tôi về Anti-christ, "Sẽ có những christ giả dấy lên." Ngài không nói rằng những Jêsus giả. Không ai có thể chịu nổi khi được gọi là "Jêsus," trong kỳ hạn (term) * của Chúa. Nhưng những 'christ giả' có nghĩa là "kẻ được xức dầu giả."

Ôi, bọn họ, mỗi người nghĩ rằng mình đã được xức dầu, "Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, ông ta có thể làm được điều này, điều nọ." Nhưng nếu đưa vào trắc nghiệm bởi Lời thì lộ ra anh ta là ai, trong Sứ điệp cho Thời đại.

Người ta đã có sự xức dầu trong thời của Chúa Jêsus, nhưng không làm đúng.

Họ được xức dầu trong thời... Thậm chí Đa-than đã được xức dầu trong thời Môi-se. Ông ta nói, "Ngươi đừng nghĩ rằng ngươi là thánh nhân duy nhất trong vòng chúng ta; Đức Chúa Trời có nhiều người như ngươi. Chúng ta sẽ bắt đầu lập nên tổ chức ở đây, nhóm người này."

Đức Chúa Trời đã Phán với Môi-se, "Ngươi hãy tránh xa khỏi anh ta." Ngài đã khiến đất hả ra nuốt chửng bọn họ. Ngài đã ban Lời nguyên thủy của Ngài cho Môi-se, một Tiên tri của Ngài, đó đã là cách duy nhất để Ngài thực hiện vấn đề, và nó sẽ là cách duy nhất Ngài để Ngài thực hiện. Ngài không hề thay đổi kế hoạch của mình.

66 Những ý tưởng của chúng ta thì sai, những ý tưởng của Ngài luôn luôn đúng. Đừng cố gắng nói rằng Ngài là sai. Mặc cho ai mà chúng ta nghĩ rằng có đủ tư cách nhất; Cũng không thể nói rằng người đó là người có đủ tư cách nhất. Đó là lúc anh chị em bắt đầu bước vào tổ chức.

Một số anh em đã được đầy dẫy Thánh Linh sẽ đi vào thành phố dựng lên một tổ chức — lập lên một nhóm người, rồi gặp nhau trong Hội nghị, tất cả những anh chị em Thánh đồ chạy theo, anh chị em biết, họ nói rằng, "Anh biết gì không? Tôi tin Jones này (Anh ta là người mẫu mực trong vòng họ.) tôi nghĩ ông ta phải có một Đền tạm thật lớn và đẹp; Chẳng lẽ anh không nghĩ điều đó là đúng sao?" Ôi. Anh ta làm như vậy. Rồi hội chúng bị tan lạc. Hiểu không? Hãy biệt riêng những người này! Đức Chúa Trời cần sự biệt riêng; Ngài là Đấng muốn như vậy. Nhưng tất cả bọn họ, mỗi một người, muốn chiếm chỗ này, đặt kẻ chỗ này, người khác chỗ kia. Đó chỉ là ý tưởng của con người.

67 Con người có những chìa khóa, nhưng thực tế Đức Chúa Trời cầm giữ những chìa khóa đó. Họ trao cho những môn đồ, Hội thánh, những chìa khóa; Và xem thử lần đầu họ đã sử dụng chúng như thế nào, khi Giu-đa sa ngã bởi sự phạm tội, họ đã họp lại và

rút thăm, và anh em Thánh đồ. Ai nói họ không phải là những anh em Thánh đồ? Ai nói họ không thánh? Nhưng họ rút thăm, thì thăm trúng nhằm Ma-thia. Và... ông đã làm được điều gì? Chẳng được gì cả. Nhưng Phao-lô chính là người được chọn. A-men! Đó là người Đức Chúa Trời chọn: Một người Giu-đa nóng tính, mỉa mai, mũi quặp. Không phải là Ma-thia, Tiến sĩ Thần đạo, anh chị em biết, ông là... Nhưng Phao-lô; Đức Chúa Trời chọn Phao-lô; Hội thánh lại chọn Ma-thia. Anh chị em không có quyền nói Đức Chúa Trời là "sai." Ngài biết cần phải làm gì; Ngài biết điều gì làm nên con người.

Ai ở trong Hội thánh chọn Phao-lô? Ôi, không, không hề. Họ nói, "Đó là kẻ đã bắt chúng ta bỏ tù."

Nhưng Đức Chúa Trời Phán, "Ta sẽ tỏ cho ngươi thấy điều ngươi sẽ chịu khổ vì Ta." Ngài biết đó là điều gì.

Ồ, không phải vấn đề chúng ta nghĩ ai được, nhưng Đức Chúa Trời biết ai là người đủ tư cách nhất, bởi vì Ngài biết lòng người ta; Ngài biết.

68 Sự phục hưng, hay những điều này cũng chẳng có xảy ra vào lúc mà chúng ta nghĩ chúng phải xảy ra. Chúng ta nghĩ, "Đây chính là thời điểm, vinh thay cho Đức Chúa Trời." Tôi đã để ý trong những Hội đoàn (chapter) và Hiệp hội Thương gia Cơ-đốc, "Một 'cuộc phục hưng lớn' đang đến, Ha-lê-lu-gia!"

Đừng bị lừa dối, "Ngài đã đến rồi, và người ta đã lên cho Ngài một danh sách." Hiểu không? Họ nghĩ sẽ còn có một 'cơn phục hưng khác'. Nó có xảy ra không? Không! Nó đã qua rồi, nó đang chết! Hãy lưu ý, đây là lúc thắp đèn lên, đi ra, đi vào. "Nhưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc được sức mới."

69 Hãy để ý đến đoạn Kinh thánh của chúng ta ở đây, để ý Đa-vít, vua của Y-sơ-ra-ên; Ông là một người nhận được sự mặc khải về việc thỉnh Hòm Giao ước của Đức Chúa Trời trở lại chỗ mình; Người ta chẳng hề bàn đến điều đó trong ngày của Sau-lơ, bởi vì Sau-lơ sa ngã. Họ chẳng bao giờ bàn đến Hòm Giao ước cả, giao ước, trong ngày của Sau-lơ, bởi vì ông ta đã sa ngã, lìa khỏi Đức Chúa Trời. Cho nên Đa-vít, một cách nhanh chóng, với sự linh cảm... Hãy để ý đến điều này. Đây là phân đoạn rất phi phỏng nếu anh chị em không hiểu đúng. Tôi cảm nhận đây là lúc chúng ta cần phải trở nên người lớn thay vì là trẻ con. Chúng ta phải mạnh đủ để ăn thịt thay vì uống sữa.

70 Hãy lưu ý, Đa-vít, vua của Y-sơ-ra-ên, vị vua đã được xức dầu một cách tươi mới để làm vua, một vị vua được lựa chọn, Sau-lơ... Sa-mu-ên đã xức dầu cho ông theo ý muốn của Đức Chúa Trời; Ông là một vị vua được Đức Chúa Trời tối cao chọn lựa, không nghi ngờ gì về điều đó. Và ở đây, ông được hà hơi. Sự việc đã tỏ ra cho Đa-vít. Ông được mặc khải; Không có ai khác nói gì về điều này. "Chúng ta hãy đi tìm 'Hòm Giao ước' về, bởi vì ý muốn của Đức Chúa Trời muốn chúng ta để Hòm Giao ước ở đây với chúng ta, để chúng ta có thể cầu vấn với Đức Chúa Trời bởi hòm giao ước này." Thật là một điều cả gan liều lĩnh! Anh chị em không nghĩ vậy sao? Đúng vậy.

71 Hãy nhớ, ông là một vị vua đã nhận được sự mặc khải, nhưng ông đã vượt quá trách nhiệm của mình. Có một Tiên tri trong vùng này tên là Na-than; Ông ta là một người được định để nhận lấy khải tượng. Bất cứ điều gì đã được nói; Ngài Phán, "Chúa không làm gì cho đến khi Ngài bày tỏ sự việc cho tôi tớ Ngài là các đấng Tiên tri." Nhưng, anh chị em thấy, Đa-vít là vua, chịu sự xức dầu... Điều đó có phải ở trong Kinh thánh không? Ông đã được xức dầu, và được nhận một khải tượng thật; Nhưng sự việc đã sai trật. Bởi vì Na-than là một Tiên tri trong thời đó, sự mặc khải chưa hề được xảy đến với Na-than, khi sự mặc khải xảy đến với Đa-vít, ông không hề bàn luận với Na-than về điều này. Ông cứ tiến hành làm những điều mà ông muốn.

72 Nhưng để ý ai là người Đa-vít đã cùng bàn luận trong chương 13, "Ông đã hội nghị với Quan tướng Ngàn quân, Quan tướng Trăm quân," với hội chúng của ông. "Này, các ngươi há không nghĩ rằng chúng ta nên..." Không phải như vậy đâu. Ông đã cố gắng làm công việc Chúa, nhưng ông không được bổ nhiệm để làm việc đó, bởi vì Đức Chúa Trời có cách của Ngài.

Cũng Đức Chúa Trời đó có thể Phán với một vị vua về sự đau đớn của ông sẽ được lành, nhưng Ngài không Phán. Ngài có phương cách đã định để làm điều này; Đó là bởi Tiên tri Ngài. Cho nên Ngài Phán với Tiên tri. Ê-sai được bảo hãy trở về nói với Ê-xê-chia điều gì sẽ xảy ra.

Ê-xê-chia đang nói chuyện với Đức Chúa Trời mặt đối mặt, Đức Chúa Trời có thể nói chuyện với Ê-xê-chia, dĩ nhiên như vậy, nhưng Ngài đã tạo nên những kênh dẫn nào đó.

Anh chị em hiểu chứ? Đức Chúa Trời có phương cách đã định của chính Ngài để thực hiện công việc, chúng ta chẳng là ai để có thể bảo Ngài phải làm như thế nào. Ngài thực hiện sự việc theo cách Ngài cảm thấy hài lòng.

73 Anh chị em thấy, Đa-vít, được linh cảm... Anh chị em có nhớ tôi đã nói về sự xức dầu giả tạo không? Nên nhớ Đức Thánh Linh có thể đến xức dầu cho một người, nhưng sự việc vẫn không theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Điều đó được chứng minh ngay tại đây. Chúng ta thường theo phương cách của mình để thực hiện công việc, không phải là cách của chúng ta, nhưng theo cách của Đức Chúa Trời. Bởi vì Đa-vít là một vị vua, đã được xức dầu, được xức dầu bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời (một hình bóng về Chúa Jêsus Christ), nhưng sự việc vẫn không ở trong kênh dẫn của Đức Chúa Trời.

Đối với tất cả hội chúng, "việc đó làm hài lòng họ," Kinh Thánh nói vậy. Hãy để ý, các Quan tướng Trăm quân, Quan tướng Ngàn quân, những Thầy Tế lễ, những nhà thần học nghĩ đó là điều tuyệt vời. Những trường Kinh thánh của anh chị em và nhiều thứ khác; Họ nghĩ điều đó là tuyệt vời. Thậm chí, tất cả mọi người đều đồng ý, những Thầy Tế lễ, tất cả mọi người đồng ý với vị vua được xức dầu rằng điều đó đúng. Hãy để ý. Đức Chúa Trời không hứa sẽ bày tỏ Lời Ngài theo kỳ của Nó cho họ. Đức Chúa Trời có cách của Ngài để bày tỏ Lời Ngài, nhưng không phải cho họ. Hãy nhớ, đó là điều trái ngược với Đức Chúa Trời.

74 Có điều gì đó giống như trong thời Mi-chê, con trai Giêm-la. Anh chị em có nhớ câu chuyện đó không? Giu-đa và Y-sơ-ra-ên phân rẽ nhau, họ có 2 Vương quốc khác nhau, A-háp là vua của một vương quốc. Và Giô-sa-phát cai trị vương quốc Giu-đa, tôi nghĩ vậy; A-háp cai trị trên Y-sơ-ra-ên, Giê-ru-sa-lem.

Hãy để ý, một đám người thuộc dân tộc khác đến chiếm lấy phần đất mà Đức Chúa Trời đã ban cho Y-sơ-ra-ên, những người Phi-li-tin trên kia, những người Sy-ri, đang giữ lấy và nuôi sống con cái mình vùng đất thuộc về Y-sơ-ra-ên. Họ cần có đất đai để nuôi sống con cái và dòng dõi của họ. Đức Chúa Trời đã ban cho họ... Đó là vùng đất được Đức Chúa Trời trao quyền.

75 Vậy A-háp mời Giô-sa-phát xuống, nói rằng, "Hãy xuống đây." Ông nói, "Nhìn kìa, những điều kẻ thù của chúng ta đang làm. Chẳng phải chúng ta có quyền, là dân sự của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã trao quyền cho chúng ta nắm giữ vùng đất này... Nó thuộc về chúng ta, Đức Chúa Trời, qua Tiên tri của Ngài, Giô-suê, đã phân chia vùng đất này; Nó đúng là của chúng ta; Nó thuộc về chúng ta, của con cái chúng ta; Những người cộng sản đã cai trị nó, và chúng ta... Chúng ta đang đói, họ lấy mất cái quyền mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta. Anh không nghĩ rằng chúng ta nên lên kia để lấy lại phần đất đó sao? Nếu anh liên kết với quân đội của tôi: Nếu anh em Giám lý, Trưởng Lão, tất cả, Trưởng Lão, Lutheran v. v... Hội đồng tất cả các giáo phái Cơ-đốc, tất cả chúng ta hiệp lại với nhau, chúng ta sẽ lấy lại nó." (Tôi đang nói một cách song hành ở đây) "Chúng ta sẽ đi lấy lại phần đất đó."

Ông ta nói, "Ôi, dĩ nhiên, tất cả chúng ta là một."

Kinh Thánh chép, "Nếu 2 người không đồng ý với nhau, thì há cùng đi chung được sao?"

Làm sao một người vĩ đại, người Ngũ tuần tuyệt vời ấy, Giô-sa-phát, trộn lẫn với cái đám người sai trật kia được. Đó là điều xảy ra đối với Ngũ Tuần của chúng ta ngày hôm nay. Những người chân thật ở trong đó, nhưng họ trộn lẫn với một đám người hệ phái. Hãy ra khỏi chỗ đó đi. Đó là sự rủa sả của Chúa!

76 Hãy để ý. Ông đã làm như vậy, ông nói, "Vâng, điều đó nghe rất có lý." Ông nói, "Ngựa của chúng tôi như ngựa của ông, dân sự của chúng tôi cũng như dân sự của ông; rốt lại, chúng ta đều là người Do-thái. Chắn chắn, chúng tôi sẽ lên kia cùng với ông." Nhưng có phải chăng niềm tin còn lại trong Giô-sa-phát đủ để nói, "Ông không nghĩ rằng, chúng ta cần phải cầu vấn Chúa trước đã sao?" "Tôi nghĩ đó là ý kiến hay."

Ôi, A-háp, dĩ nhiên nói rằng, "Ồ, chắc chắn tôi cần phải suy nghĩ đến điều đó."

"Ồ, có một người nào của Đức Chúa Trời đang ở đây không? Ông có Tiên tri nào không?"

"Ôi, tôi có đến 400. Tôi đã tổ chức một Hội đồng ở dưới kia, tất cả các giáo phái. Họ là những vị Tiên tri người Hê-bơ-rơ."

77 Nên nhớ, Kinh Thánh bảo họ là 'những Tiên tri, những Tiên tri người Hê-bơ-rơ,'

không phải là những Tiên tri ngoại giáo, mà là những Tiên tri người Hê-bơ-rơ: Có trường học, Chủng viện Thần học dành cho họ. '

"Ồ, hãy đưa họ lên đây!"

Những vị vua này đã phục trang và ngồi trước mặt Tiên tri để ghi nhận những lời tiên tri. Và đây, tôi nghĩ rằng Xê-đê-kia bước lên, một người đứng đầu trong Hội đồng Giáo hạt, hay một chức danh nào đó bước ra ở giữa họ. Ông ta đã làm cho mình 2 cái sừng lớn; Ông ta nói, "Tôi có nghe Đức Chúa Trời Phán. CHÚA GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN NHƯ VẦY, 'Bằng những cái sừng này vua sẽ đẩy lùi những người Sy-ri ra khỏi vùng đất.'"

"Ôi, thật là vinh hiển thay!" Mọi người nghĩ rằng điều đó thật là tuyệt vời, tốt lành.

78 Hãy xem điều này tiến gần đến chỗ đường ranh giới giữa đúng và sai như thế nào. Nên nhớ, tại đó nó sẽ hoặc là ngã về phía này, hoặc là ngã về phía bên kia; Và sự việc đôi khi giống như ở giữa đường ranh giới, ở giữa điều đúng và điều sai. Cần phải đúng theo từng Lời của Đức Chúa Trời, không phải là hầu như đúng theo Lời, nhưng là đúng y như Lời. Cũng vậy cho ngày hôm nay, không phải cho những người Lutheran, không phải cho những người Giám Lý, không phải cho những người Ngũ Tuần, nhưng cho Thời đại đá mài, trong Thời đại này anti-christ được xức dầu rất hoàn toàn, nó sẽ lừa dối những người được chọn; Họ sẽ lệch sang phía sai trật nếu họ không chịu cảnh giác, giống như một cái nêm. Hãy tỉnh thức. Hãy cẩn thận. Lúc đó, chúng ta không còn sống trong Thời đại Ngũ Tuần. Chúng ta đã qua Thời đại đó rồi, giống như chúng ta đã qua Thời đại Luther, và qua... Hiểu không?

79 Hãy để ý. Những Tiên tri đều đã nói tiên tri, 400 người trong số họ, được nuôi dưỡng thật tốt, được sửa soạn rất chu đáo, những Tiên tri Hê-bơ-rơ đã làm chứng một điều rất hợp với nhau, "CHÚA GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN NHƯ VẦY, 'Hãy đi lên, Chúa Giê-hô-va sẽ ở cùng với vua.'"

Giô-sa-phát nói, "Ồ, được lắm." Nhưng ông nói, "Vua còn có Tiên tri nào khác không?"

"Tiên tri khác à? Chúng ta đã nhóm tất cả các hệ phái lại đây; Chúng ta đã nhóm toàn thể Hội đồng ngoài này. Tại sao chúng ta lại cần một Tiên tri nào khác?"

Ông nói, "Ôi, nhưng tôi nghĩ có lẽ có một Tiên tri khác."

A-háp đáp, "Ôi, đúng, có một Tiên tri nữa, nhưng ông ta không thuộc Hội đồng này. Ông ta là một người bị ruồng bỏ. Đó là Mi-chê, con trai của Giêm-la, tôi ghét ông ta." Tiếp, "Người ta không cho ông ta được thông công, ông ta chỉ là một người bị ruồng bỏ. Ông ta thường xuyên, những điều ông ta nói tiên tri sẽ không khích lệ chủng viện của tôi chút nào. Ông ta làm những điều ác; Ông ta luôn luôn nói những điều dữ nghịch cùng tôi để làm ra mình là khác biệt."

"Ôi," Giô-sa-phát nói, "Dầu vua nói như vậy. Tôi vẫn muốn nghe con người này nói điều gì."

80 A-háp đáp, "Ồ, chúng tôi sẽ tìm ông ta." Họ sai người ra ngoài đồng vắng, họ sai một người đi. 187 Nói với Tiên tri này rằng, "Này, trên đường trở về, tôi muốn nói với ông vài điều. Ông muốn trở lại với giáo phái không? Ông có muốn được thông công với tất cả những người kia không? Nếu ông muốn, thì hãy nói điều giống như Giám mục Giáo hạt đã nói; Hãy nói điều tương tự như Linh mục đã nói, thì họ sẽ đón nhận ông trở lại. Đây chính là lúc để ông làm điều đó."

Nhưng anh chị em có thể tưởng tượng một Tiên tri thật, được xức dầu của Đức Chúa Trời có thể thỏa hiệp không giữ một Lời của Đức Chúa Trời không? Thật không thể!

Ông nói, "Ta chỉ Đức Giê-hô-va hằng-sống mà thề, ta sẽ báo-cáo điều gì Đức Giê-hô-va Phán dặn ta." Chúng ta cần con trai của Giêm-la. "Ta chỉ Đức Giê-hô-va hằng-sống mà thề, ta sẽ báo-cáo điều gì Đức Giê-hô-va Phán dặn ta." Đúng vậy!

81 Khi họ đi xuống dưới kia, trước mặt người ta, tất cả những Tiên tri, họ đã nói, "Này, ngươi nói họ..."

Ông nói, "Hãy đợi, xin cho tôi buổi tối hôm nay; Để tôi xem thử Chúa nói điều gì." Rồi đêm đó Chúa xuất hiện với ông trong một khải tượng để nói cho ông điều ông phải nói.

Sáng hôm sau vua hỏi, "Ngươi nói gì đây, hỡi Giêm-la?" Trong lúc tất cả những người kia đang đứng đó — Xin lỗi tôi muốn nói "Mi-chê, con trai Giêm-la," vua hỏi, "Bây

giờ ngươi nói điều gì? Chúng ta đang nhóm lại với nhau, tất cả những Thầy Tế lễ, tất cả những Tiên tri, những vị vua, và mọi người đang nhóm nhau tại đây. Ngươi nói gì với Hội đồng vĩ đại này bây giờ?"

Ông nói, "Hãy cứ đi, nhưng tôi thấy Y-sơ-ra-ên bị tan lạc như bầy chiên không có người chăn."

A-háp nói, "Ta đã bảo với vua điều gì? Kẻ phản nghịch kia chỉ có thể nói tiên tri dữ cho ta."

Làm sao ông có thể nói điều gì khác khi Đức Chúa Trời đã nói như vậy? Một Tiên tri phải là cái miệng của Đức Chúa Trời để Phán, không phải là những ý riêng của ông ta. Ông... Ông ta chỉ nói. Ông ta phải đầu phục Đức Chúa Trời hoàn toàn; Ông ta không muốn làm tổn thương ai, nhưng ông ta cần phải nói điều Đức Chúa Trời nói, bởi vì ông ta không thể kiểm soát được chính mình.

82 A-háp hỏi, "Này, tôi há chẳng đã bảo với ông như vậy sao?"

Và một con người to lớn cầm cái sừng bước ra vả vào miệng Mi-chê, mà nói rằng, "Thần của Chúa Giê-hô-va có do đường nào lìa khỏi ta chăng?" Nói một cách khác, tôi phân tích điều này rằng, "Hãy nhìn vào... Hãy nhìn đây; Ta muốn nói với ngươi vài điều, Mi-chê. Ngươi có nhận ra ra rằng ta là Giáo sư về Kinh thánh không? Ngươi có nhận ra rằng ta có sự xức dầu?" Hay là, "Phép báp-têm," chúng ta nói như vậy ngày hôm nay. Ngươi có nhận ra ta như vậy không?"

Giêm-la [Mi-chê] nói, "Tôi không nghi ngờ gì về điều đó."

Ông đã nói, "Hãy lắng nghe đây. Thần của Chúa Giê-hô-va đã bảo tôi, bởi sự làm chứng của tất cả 4 Tiên tri ở đây rằng, chúng ta sẽ đẩy lùi dân Sy-ri ra khỏi vùng đất. 'AI' sẽ đến 'DỤ DỖ' để vị vua vĩ đại bị ngã chết?" Ông nói, "Thánh Linh của Chúa Giê-hô-va đã bảo tôi như vậy."

83 Tôi xin phân tích điều này để anh chị em có thể hiểu được. Có thể chúng ta nhận thấy Mi-chê nói rằng, "Tối hôm qua trong khải tượng, tôi thấy Đức Chúa Trời đang ngự trên Ngai. Tôi thấy tất cả những vị khách trên trời nhóm nhau lại xung quanh Ngài, họ có một 'Hội đồng' ở trên trời. Họ nói, 'Ai trong chúng ta có thể xuống đó để dụ dỗ A-háp? Bởi vì dưới Ngai này là một vị Tiên tri, một Tiên tri thật, tên của ông ta là Ê-li. Người nói tiên tri bởi Lời Ta và đã nói rằng, 'Hỡi A-háp gian ác kia, bởi vì ngươi đã giết Na-bốt, nên chó sẽ liếm máu của con người gian ác đó,' và chúng ta phải làm cho điều đó được ứng nghiệm, bởi vì việc đã được nói rồi. CHÚA GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN NHƯ VẦY. Điều đó phải được ứng nghiệm, phải xảy ra. Và chúng ta sẽ làm điều đó như thế nào?"

84 "Bấy giờ, có một thần đi ra, đứng trước mặt Đức Giê-hô-va, mà thưa rằng: Tôi sẽ đi dụ người. Tôi sẽ đi ra làm một thần nói dối trong miệng các tiên tri của người. Tôi sẽ đi xuống nhập vào những Tiên tri của ông ta. Bởi vì họ sùng bái tổ chức đến nỗi họ chỉ hiểu được một điều, và điều đó chỉ là một cảm xúc nhỏ mọn. Nên tôi sẽ khiến cho họ nói tiên tri lừa dối. Tôi sẽ khiến cho A-háp lắng nghe những người quyền cao chức trọng kia thay vì Tiên tri thật của Ngài; Bởi vì Tiên tri thật muốn kiểm nghiệm những điều ông nói theo Lời Ngài; Ông ta muốn thử nghiệm những khải tượng của mình bởi Lời; Ông ta muốn thử nghiệm những điều mà ông làm bởi Lời; Nếu điều gì không đúng theo Lời ông ta không chịu lắng nghe. Nhưng điều gì... Tôi có thể dụ dỗ những người kia, và tôi sẽ... Họ... A-háp quá tin tưởng vào sự 'hiệp nhất' với nhau vì sự an toàn của họ, nên họ đến với nhau và cũng sẽ đến với nhau. Tôi sẽ khiến cho A-háp lắng nghe họ, mà đi ra ngoài kia. Đó là cách mà chúng ta sẽ làm.'"

"Đức Chúa Trời Phán, 'Ngươi có thể làm điều đó, ngươi đúng là kẻ lừa dối; Ngươi hãy xuống kia đi.'"

85 Sê-đê-kia vả vào miệng ông, mà nói rằng, "Ngươi ở đâu..."

Mi-chê nói, "Trong ngày ngươi chạy từ phòng nầy đến phòng kia đặng ẩn lánh, thì sẽ biết điều đó."

"Hãy đi lên." Sê-đê-kia nói cùng vua, "Hãy đi lên và trở về bình an."

A-háp nói, "Hãy bỏ tù người nầy, lấy bánh và nước khổ-nạn mà nuôi nó cho đến khi ta trở về bình-an. Khi nào ta trở lại với chiến thắng, như những Tiên tri của ta đã nói rằng 'sự phục hưng này chắc chắn sẽ xảy ra,' ta sẽ đến với gã đó."

Xin hãy nghe lời cuối cùng của Mi-chê cho kẻ đó: "Nếu vua trở về được, thì Đức

Chúa Trời chẳng cậy tôi nói." A-men!

Thấy đó, Đức Chúa Trời có phương cách của Ngài để thực hiện công việc. Những người này nghĩ rằng họ đang làm công việc Chúa. Hãy cẩn thận. Không phải cảm xúc, không phải sự nhiệt tình, không phải những sự tưởng tượng, nhưng LỜI CHÚA PHÁN VẬY, là chắc đúng. Đúng vậy, dầu cho... Chúng ta cũng nhận thấy như vậy.

86 Khi Đa-vít tuyên bố điều lớn lao này, dường như đó là điều tốt, một điều tốt cần phải làm, rồi chúng ta nhận ra rằng... (Tôi có làm cho anh chị em mệt mỏi không? Có phải tôi quá trễ...?) Đa-vít tuyên bố lời này. Ông chẳng cầu hỏi Tiên tri.

Có ai biết A-mốt 3:7 nói rằng Đức Chúa Trời hứa, Ngài không bao giờ làm điều gì mà không bày tỏ điều đó cho Tiên tri của Ngài trước. Qua những Thời đại Hội thánh, chúng ta có những nhà cải cách; nhưng Lời hứa trong Ma-la-chi 4 rằng, sẽ có một Tiên tri trên đất vào những ngày Sau rốt, bởi vì điều này thích hợp với khuôn mẫu, trước khi kỳ Cuối cùng đến.

87 Trước khi Chúa Jêsus đến lần thứ nhất, Ê-li đã đến, Ê-li của Ma-la-chi 3. Ma-thi-ơ 11 cũng nói, "Nếu các ngươi hiểu, thì đây chính là người đã được nói đến rằng, 'Này, Ta sẽ sai Sứ Ta đến trước mặt Con' là ai?" Ngài đã nói tiên tri, tất cả những nhà thần học đều tin điều đó; Đó là, trong ngày cuối cùng, Thần linh của Ê-li sẽ đến [5 lần]. Điều này phải xảy đến trong 5 lần, Đức Chúa Trời sử dụng Thần linh đó: [1] Ê-li, [2] Ê-li-sê, [3] Giăng Báp-tít, và [4 là Anh William Branham. - Bt] cho Hội thánh dân Ngoại, rồi [5 là 2 Tiên tri] cho những người Do-thái theo sách Khải huyền chương thứ 11. Ấn điển (G-r-a-c-e) của Đức Chúa Trời, đức tin (F-a-i-t-h), Chúa Jêsus (J-e-s-u-s) đều có 5 mẫu tự. Không thể dừng lại ở số 4; Chắc chắn phải đến số 5. Hãy để ý.

88 Này, Ngài đã hứa điều đó, cho nên nó được đặt vào trong Kinh thánh dành cho ngày hôm nay, Sô-đôm và Gô-mô-rơ. Ê-li không phải là... Linh đó không phải là Ê-li, đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trên Ê-li; Ê-li chỉ là một con người. Chúng ta đã có những Ê-li, những áo choàng của Ê-li, những áo man-tô của Ê-li, nhiều thứ của Ê-li. Nhưng Ê-li của Thời đại này là Chúa Jêsus Christ. Ngài đến theo như Ma-thi-ơ 17 — Xin lỗi, là Lu-ca 17, nói Con Người sẽ tỏ mình ở giữa dân sự Ngài: Không phải là một con người, mà là Đức Chúa Trời! Nhưng điều đó sẽ xảy đến qua một Tiên tri. Ngài không bao giờ có 2 Tiên tri chính cùng một lúc, chưa bao giờ có như vậy trên thế giới này. Mặc cho có bao nhiêu... 2 — 2 cái đầu không thể... Phải chỉ là một cái đầu. Đức Chúa Trời chọn một người chịu dưới sự kiểm sóat của Ngài. Chỉ có một Đức Chúa Trời; Có Cha, Con, và Thánh Linh, nhưng chỉ là một Đức Chúa Trời trên hết thảy, hãy để ý điều này chỉ được dùng như là những chức vụ. Ngài ở với Ê-li, Thần của Ê-li; Ông đã dùng từ Thần Linh, nhưng cũng là Đức Chúa Trời đang điều khiển tất cả để làm ứng nghiệm Lời Ngài vào đúng thời điểm.

89 Hãy để ý điều này. Đa-vít nghĩ rằng ông có mọi điều trong chức vụ. Ông đã được linh cảm. Hãy xem Đức Thánh Linh có thể xức dầu trên một người như thế nào? Chắc chắn phải là sự xức dầu cho chức vụ. Hồn bên ngoài có thể được xức dầu bởi Đức Thánh Linh, nhưng linh vẫn còn tối tăm như hắc-ín. Cỏ lùng mọc lên nhờ cùng một loại nước để dựng xây — Để đưa sự sống vào cây lúa mì, nước đó cũng đưa sự sống vào cây cỏ lùng; Nhưng gốc rễ là cỏ lùng; Đó là sự sống cỏ lùng. Nó có thể vui mừng, đơm hoa, kết nụ, và đủ mọi thứ giống như lúa mì, nhưng linh của nó là cỏ lùng. Những Tiên tri giả có thể dấy lên, dạy dỗ những loại giáo lý 'Ba Ngôi' và đủ mọi thứ khác, cũng được xức dầu bởi Đức Thánh Linh, cũng thực hiện nhiều phép lạ như Phúc âm thật. Nhưng bởi Lời, nó tỏ ra là gì. Có hiểu điều tôi muốn nói không? Thật là tốt lành để nói điều này, tôi nghĩ vậy; Sáng nay tôi đang ở trong một 'Hội Chúng' phi hệ phái — trong khách sạn tại đây.

90 Hãy để ý, hãy xem điều chúng ta đang nói. Này, xin hãy lắng nghe. Đa-vít cũng có tất cả những xúc cảm mà trong cơn phục hưng thật sự có. Hãy để ý, họ gào thét; Họ đã nhảy nhót; Họ cảm thấy có điều đó xảy đến bởi sự xức dầu: Chắc chắn đã được xức dầu. Giống như trong một cuộc phục hưng thật sự, nhưng anh chị em hãy để ý, Đức Chúa Trời không hiện diện trong việc đó. Đức Chúa Trời không ở trong việc này. Ngài có một Tiên tri đang ở một vùng đất kia mà lẽ ra họ nên biết. Lẽ ra Đa-vít nên biết người đó.

Tương tự ngày hôm nay, chúng ta đem hết tất cả những máy móc, như những hệ phái to lớn, những chiến dịch trong Thời đại của chúng ta, nhưng kết quả tỏ ra vẫn y như cũ; Những kết quả của những chiến dịch vĩ đại, tất cả những lý lẽ hay ho, những tòa nhà lớn, hàng ngàn tòa nhà lớn, thêm nhiều thành viên vào, nhưng vẫn y như cũ, tất cả đều ngủ. Tôi không nói điều đó để làm nên điều khác biệt; Tôi nói để tỏ lòng kính mến

trước mặt Đức Chúa Trời, Đấng có Cuốn Sách tôi đang ủng hộ cho đến sáng hôm nay. Tất cả đều ngủ, kết quả vẫn như cũ.

91 Xin chúng ta hãy xem điều gì đã xảy ra khi Đức Chúa Trời theo đúng thời điểm, Thời đại của Ngài, nhưng những đấng Tiên tri không được quan tâm, mà chỉ nương dựa vào thần học, những Thầy Tế lễ, chủ nghĩa giáo phái giống chúng ta thấy trong ngày hôm nay. Hãy xem cho rõ. Tất cả đều trở nên rối bời. Nếu Thánh Linh thật của Đức Chúa Trời ở đó, Ngài sẽ hướng dẫn để sự việc đi theo Lời; Không chỉ tại một chỗ nào đó trong Lời, nhưng trọn cả Lời và trọn cả Thời đại.

Vào ngày Lễ Ngũ tuần, Thánh Linh đã hướng dẫn sự việc đi theo Lời, theo Giô-ên 2: 38. Trong thời của Luther, Ngài hướng dẫn sự việc đi theo Lời; Trong thời Wesley, trong thời Ngũ Tuần vận hành mới đây; Nhưng đây là Thời đại khác; Đây là Thời đại gọi Cô Dâu đi. Không phải 2.000 năm trước vào ngày lễ Ngũ Tuần, hoặc sự tái diễn, hoặc sự trở lại. Ngũ Tuần...

92 Đức Thánh Linh đã ở trong Luther; Đức Thánh Linh đã ở trong Wesley; Đây chính là Lời Đức Chúa Trời được xức dầu. Đức Thánh Linh đã trở lại với dân sự của Thời đại, họ bắt đầu có sự phục hồi những ân tứ. Họ thấy được bởi sự đầu phục chính mình cho Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh nói tiếng lạ qua họ. Họ đặt tay trên người đau thì người đau được lành. Họ nhảy nhót trong Thánh Linh. Đó chính là Thời đại của sự cải chánh, khiến Hội thánh trở lại đúng với trách nhiệm. Và trách nhiệm cuối cùng của Hội thánh là đưa những ân tứ vào trong Hội thánh; Giống Luther đã đưa sự xưng công bình vào; Wesley đưa sự thánh hóa vào; Ngũ Tuần đưa những ân tứ vào. Nhưng họ đã làm gì? Với cùng một lỗi lầm, như thiên nhiên định hình cuống hoa lúa mì, họ tạo nên hệ phái, điều chống lại Đức Chúa Trời, mâu thuẫn với Đức Chúa Trời.

93 Chúng ta nhận thấy khi... Khi những cuống hoa đó hiệp lại với nhau, đến cùng nhau, chúng định hình một ý tưởng trong chính mình. Và dầu cho... Khi "ấn bản mới," theo từ ngữ mà người ta gọi, sinh ra từ Hội Phúc âm Ngũ Tuần (the Assemblies of God), họ đã làm gì? Họ không nhận được điều đó. Cho dù vấn đề Lẽ thật như thế nào, phép báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, họ đã ở trong Đại Hội đồng (General Council). Con người cai trị; Thì Thánh Linh lìa bỏ. Đúng vậy. Điều này tạo ra... Tôi đã nói đến những nhà lãnh đạo giỏi nhất của anh chị em; Họ nói, "Ồ, chúng ta sẽ làm gì bây giờ?" Họ thấy bối rối khi biết đó là Lẽ thật. Nếu không, thì họ bị mù lòa thuộc linh và dốt nát đối với Kinh Thánh: Đừng nói những điều làm bực mình, nhưng hãy nói cách kỉnh kiền. Bởi vì không có chỗ nào trong Kinh Thánh cho thấy có ai đó được làm phép Báp-têm sử dụng những Danh Tước "Cha, Con, và Đức Thánh Linh." Chưa bao giờ được sử dụng cho đến sau Hội đồng Giáo hội chung, Giáo hội Công giáo La-mã. Những giáo lý của họ chứng nhận cho điều đó. Đó là tín điều của Công giáo, không phải là giáo lý Kinh Thánh, nhưng là tín điều của Công giáo. Anh chị em Giám Lý đem theo những tín điều và nhiều thứ của họ, rồi phát triển nó ra. Khi anh chị em đến với Ngũ Tuần, phát triển rộng ra theo một số tín điều, anh chị em vẫn còn giữ chúng.

Nhưng lúc này là lúc kêu gọi Cô Dâu (the Bride-calling); Bây giờ là lúc 7 Ấn được mở ra; Lúc này là lúc toàn bộ những điều mà các nhà cải chánh để lại phải được mở ra; Và chỉ có Ma-la-chi 4 mới có thể làm điều đó, bởi vì nó nhận lấy sự mặc khải trực tiếp từ Đức Chúa Trời một cách cá nhân để làm điều như vậy. Đúng như thế. Việc này không thể xảy đến cho một nhóm người, chưa bao giờ có chuyện đó: Chỉ một người thôi. Đó chính là điều Đức Chúa Trời đã hứa trong hình bóng về sự hiện đến cùng Cô Dâu Ngài, một Ê-li-ê-se.

94 Hãy để ý những Thầy Tế lễ, những Mục sư... Họ được linh cảm và được xức dầu thật sự. Đa-vít đã được xức dầu. Kinh Thánh nói vậy. Nhưng anh chị em thấy, ông ta đã thông qua một cái nguồn sai trật; Ông đã đi sai kênh. Ông hướng sự xức dầu của mình về phía sai trật, hướng đến con người cùng sự suy nghĩ của họ, hướng đến các Quan tướng, và điều họ suy nghĩ, thay vì hướng đến kênh thánh của Đức Chúa Trời để tìm thấy LỜI CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, bởi những câu hỏi "Đây có phải là thời điểm cho điều này? Đây có phải là lúc dành cho việc này? Đây có phải là ý muốn của Đức Chúa Trời?"

95 Nếu là một Tiên tri thật của Đức Chúa Trời, trước hết ông sẽ đến trước mặt Đức Chúa Trời, hỏi rằng, "Lạy Cha, điều này có nghĩa là gì?" Giống như Na-than đã làm vào thời điểm sau Đa-vít.

Đa-vít nói, "Việc ta ngự trong cung điện bằng gỗ bá hương, còn Hòm của Đức Chúa Trời lại ở dưới những chiếc lều ngoài kia có đúng không?"

Hãy xem Na-tha-na-ên, ông nói, "Hỡi Đa-vít, hễ trong lòng vua có ý làm gì, thì hãy làm, vì Đức Chúa Trời ở cùng vua. Vua là cái bình được xức dầu của Đức Chúa Trời."

Là một Tiên tri, nhưng ông có lỗi lầm, nên Đức Chúa Trời buộc phải đến với Tiên tri Ngài. Một đêm nọ Ngài xuất hiện cùng ông mà Phán rằng, "Hãy đi nói cùng Đa-vít, tôi tớ Ta, rằng, Ta khâm phục lòng can đảm của ngươi; Ta thích ngươi bởi điều này, bởi vì ngươi là một người đẹp lòng Ta. Ta biết giờ này Hòm Giao ước của Ta ở đâu trên đường đi, đang ở dưới cái gì đó, nhưng Ta... Đây chưa phải là thời điểm cho sự việc đó xảy ra. Ta không để cho ngươi làm mà sẽ để cho con trai ngươi làm điều đó."

Rồi Na-than đến với "LỜI — CHÚA GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN NHƯ VẦY, hỡi vua Đa-vít, sự hiện thấy tuyệt vời mà vua đã thấy là sai trật cũng giống như lúc vua đưa hòm về đây. (Ừm-hửm! Ừm-hửm! Thấy không?) Vua đừng làm. Đừng cố làm điều đó. Nhưng Đức Chúa Trời Phán Ngài sẽ để con trai của vua làm." Đúng như vậy.

96 Đa-vít được xức dầu để nói rằng bởi vì sự xức dầu lúc trước mà ông ta có thể thấy như vậy, cũng như Áp-ra-ham thấy được Thành ở trên đất. Anh chị em biết, ông đã tìm kiếm thành đó, bởi vì một ngày nào đó ông sẽ sống tại đây, và Áp-ra-ham bây giờ đang ở trong thành đó. Ông đã đi quanh mà tìm kiếm nó. Và tại những vùng đất mà ông tìm, nó ở phía trên, và thành đó sẽ trở lại vào thiên hy niên, ông sẽ được sống trong Thành đó. Nhưng là một Tiên tri, ông được bổ nhiệm và được linh cảm; Ông biết có một Thành ở đâu đó, ông đã tìm kiếm nó. Nhưng, anh chị em thấy, sự mặc khải trọn vẹn vẫn còn dấu kín khỏi ông; Điều đó không phải dành cho Thời đại của ông; Điều đó... [Băng trống. - Bt] Đến thời của Giăng, ông thấy nó giáng xuống từ trời. Đó chính là Thành.

97 Này, mọi sự đều xảy ra theo đúng thời điểm của chúng. Anh em trồng lúa mì vào mùa xuân — Xin lỗi vào mùa thu và gặt hái nó khi mùa xuân đến. Phải không? Nó cần phải trải qua cuống hoa, cờ hoa, vỏ trấu, rồi vào trong... Nó cần phải theo đúng mùa. Thiên nhiên vận hành một cách liên tục. Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã tạo nên thiên nhiên, cả Đức Chúa Trời và thiên nhiên đều vận hành liên tục. Tất cả những điều được đặt trong đền thờ là khuôn mẫu của những gì Ngài thấy trên Thiên đàng.

98 Anh chị em thấy một cây tranh đấu để sống; Điều đó nói lên rằng cái cây đó không chết. Anh chị em thấy một người phải tranh chiến trong đời sống; Điều đó chứng tỏ rằng có một Đền tạm không hề chết nào đó đang chờ đợi. "Nếu Đền tạm (thân thể) trên đất này bị hư đi chúng ta có một Đền tạm khác đang chờ đợi [trên Trời]." Rồi sẽ có một ngày, Cha Thiên Thượng tốt lành cho phép tôi bước ra đằng sau bức màn kia để xem thấy nó. Có bao nhiêu người nghe nói về linh hồn, là điều ở dưới nó? Hãy nhìn qua đằng sau bức màn thời gian. Tại đó sự việc cũng giống như khi tôi giảng cho tất cả anh chị em; Họ đang đứng. Những linh hồn ở dưới Bàn thờ kêu lên, "Còn bao lâu nữa?" Hỡi những người thông minh, không phải là chuyện thần thoại đâu: "Chúa ơi, còn bao lâu nữa?" Ôi, chúng ta cảm thấy lúc đó như là Thời đại của chúng ta, giống như Anh Bill Dauch đang ngồi đây ở tuổi 93. Có cái gì đó đang nóng lòng chờ con người trẻ này trở lại. Có cái gì đó... Anh chị em có thể cho đi bất cứ điều gì, tôi thích (Anh Jack, và tất cả những người còn lại) trở về, Anh Gerholtzer, ở đây, trở nên trẻ trở lại. Anh chị em có muốn làm điều gì để được điều đó không? Trở nên trẻ và có thể chạy đi đây đó? Không, thưa quý vị. Bởi vì chúng ta cảm thấy chúng ta có nhiều thời gian hơn để làm vinh hiển Đức Chúa Trời mà chúng ta yêu mến.

99 Nhưng anh em yêu dấu của tôi ơi, tôi có Sứ điệp này sáng hôm nay, ấy là có một vùng đất ở bên kia sông mà người ta gọi là đó là vùng đất ngọt ngào mãi mãi. Ở đó, chúng ta sẽ làm vinh hiển Ngài qua những Thời đại, tất cả mọi Thời đại, đời đời. Tại sao chúng ta có thể cảm nhận được như vậy? Bởi vì chiều sâu đang gọi chiều sâu. Tiếng gọi từ nơi càng sâu bao nhiêu, thì có sự đáp trả từ nơi có chiều sâu bấy nhiêu, hoặc là không có tiếng gọi nào cả. Trước khi có một tạo vật, phải có Đấng Tạo Hóa trước để tạo nên tạo vật, hoặc là không có... Đó là một bằng chứng cho thấy điều kia là đúng.

100 Hãy để ý những Thầy Tế lễ, tất cả đều ở bên ngoài. Hãy để ý những người được xức dầu, không có gì sai trật với việc được xức dầu. Cũng giống với những anh chị em Ngũ Tuần, nhưng hãy xem thử anh chị em đang chuyển động trong cái kênh nào lúc này. Thời đại đã thay đổi kể từ Lễ Ngũ tuần, điều gì khác dành cho chúng ta. Nếu không có một Tiên tri nào trên đất, có lẽ Đa-vít sẽ đúng. Đúng vậy. Nhưng có Na-than ở đó, người được xác chứng, được bổ nhiệm, được làm chứng bởi Đức Chúa Trời đó là một Tiên tri.

Hãy xem! Hòm Giao ước trong Kinh thánh luôn luôn là hình bóng về Lời với chúng ta, bởi vì Lời của Đức Chúa Trời ở trong hòm giao ước. Và... Hãy để ý chiếc hòm mà họ

đã thỉnh về, xem thử người ta đã hành động với nó như thế nào. Nó không được đặt vào đúng vị trí mà Đức Chúa Trời đã quy định ban đầu. Đức Chúa Trời đã nói trong luật pháp rằng nó - nó phải được xử sự như thế nào, nó phải được di chuyển như thế nào, nó phải được di chuyển bởi ai. Nhưng Đa-vít, dưới sự xức dầu...

101 Anh em ơi, đừng có bỏ qua điều này. Hỡi các chị em, chị em muốn trở nên những nữ Thầy giảng, thì đừng có bỏ qua điều này. Cho dù anh chị em được xức dầu thế nào đi nữa, anh chị em phải bước vào đúng vị trí mà Đức Chúa Trời đã sắp đặt. Việc Đa-vít được xức dầu tốt thôi, nhưng ông đã làm việc để được khen ngợi và bước quá đà. Ông đã làm gì? Ông bước quá giới hạn. Thay vì đặt hòm giao ước vào vị trí nguyên thủy của nó, ông chuyên chở nó trên một chiếc xe bò mới, không phải là trên những trái tim của những người Lê-vi. Phương cách di chuyển nó phải là đặt trên vai những người Lê-vi, phía trên trái tim. Lời không phải ở trong tâm trí; Lời phải ở trong tim, chứ không phải trên một chiếc xe bò mới. Điều đó cho thấy điều gì? Những — Nó tiêu biểu cho những điều mới mà Đa-vít đã làm: Nói về những hệ phái đã từng có. Lời Đức Chúa Trời không thể được mang đi bởi - bởi những Linh mục hay Giám mục của những giáo phái. Phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh là điều ở trong lòng, chứ không phải ở trong sự hành động của giới Tu sĩ (hàng Giáo phẩm). Đức Thánh Linh là của báu bởi tình yêu của Đức Chúa Trời ở trong lòng những người nam và người nữ biết vâng lời. Hiểu không?

102 Ở trên vai những người Mục sư Truyền đạo của Ngài, những Mục sư Truyền đạo là người Lê-vi. Hãy đặt nó lên vai trái của họ và khiên cái hòm đi như vậy, bởi vì nó phải được đặt phía trên trái tim của họ. Họ phải gánh vác Lời Chúa trên tim của họ. A-men! Anh chị em gánh vác giáo phái của mình trên tim, gánh vác hội chúng của anh chị em: Không biết anh chị em sẽ làm điều này, điều kia, hay là làm điều gì khác; gánh nặng với việc bao nhiêu người sẽ được nhận thêm vào trong giáo phái của mình; Thay vì gánh nặng với Lời của Chúa, để người ta chỉ thấy Lời Đức Chúa Trời chứ không phải điều gì khác. Anh chị em để Nó trên một chiếc xe bò mới. Họ gánh vác Nó trong vòng Hội đồng Giáo phẩm, đã khuân vác trên vai. Tôi không muốn chỉ trích, xin Đức Chúa Trời giúp đỡ tôi. Tôi chỉ nói cho anh chị em Lẽ thật.

103 Bị ảnh hưởng bởi các tín điều và những Hội đồng Giáo phẩm, Lời, Lời chân thật đúng mùa dành cho Thời đại đã bị bỏ qua, bởi vì họ có quá nhiều cảm xúc. Nhưng Đa-vít, vị vua được xức dầu... Ông là một vị vua, một người đã được xức dầu để làm vua. Anh chị em nói, "Tôi là một Mục sư, một người được xức dầu." Thì cứ giữ chức 'Mục sư' [người chăn bầy] đó nhưng đừng cố làm ra như là một 'Tiên tri' [Thầy giảng]. Nếu anh chị em là Thầy giảng Tin lành (Giáo sĩ), thì cứ giữ chức Giáo sĩ đó.

Có nhớ Ô-xia, trong thời Ê-sai, một vị vua trẻ... Tiên tri trẻ... Ô-xia là một con người vĩ đại, một con người được xức dầu, Đức Chúa Trời đã chúc phước cho ông ta; Chúc phước cho chính ông. Vâng, tôi đã giảng về điều đó cho anh chị em tại đây vào một lần. Một ngày kia, ông đã lên cao quá đến nỗi ông ta có thể thực hiện chức Thầy Tế lễ, ông đã thực hiện — Cuối cùng ông đã đi đến trước mặt Chúa, và... Những Thầy Tế lễ bảo ông, "Đừng làm điều đó, vua Ô-xia." Nhưng ông ta muốn được tôn cao. Tiên tri không thể nói được gì với ông. Những Thầy tễ lễ biết chức việc của họ; Họ đang giữ chức việc đó, họ nói, "Đó không phải là chức việc của vua, hỡi vua Ô-xia. Đừng có làm điều đó!"

104 Ồ, vua bảo họ "Hãy câm đi!" Ông đi đến với của lễ thiêu, làm công việc của Thầy Tế lễ; Ông là một người được xức dầu làm vua, chứ không phải làm Thầy Tế lễ. Các Thầy Tế lễ cố gắng nói với vua, "Vua là một vị vua tuyệt vời; Vua là được xức dầu; Đức Chúa Trời đã chúc phước cho chúng tôi; Nhưng vua chỉ là một vị vua, chứ không phải là Thầy Tế lễ."

Anh em Mục sư không nên bảo một vị 'Tiên tri' [Thầy giảng] phải làm gì, hay anh chị em là Thầy giảng Tin lành (Giáo sĩ) cũng đừng bảo Mục sư phải làm gì. Mỗi một người có phần việc của mình, nếu việc đó đã được phân định rõ ràng.

Vua [Ô-xia] đã mang lửa đi vào, nên đã bị quật ngã bởi bệnh phung rồi chết.

105 Tại đây, với Đa-vít, một vị vua; Đa-vít cố gắng làm điều tương tự. Ông tự mình gánh lấy công việc. "Ồ, điều đó tốt lắm, cần phải đi thôi. Nhìn kìa, có rất nhiều người. Các ngươi nói gì, hỡi các Quan tướng Vạn quân?"

"Hỡi vua Đa-vít, vinh thay cho Đức Chúa Trời, tôi cảm nhận được Thánh Linh." Ôi, ông ta đã được như vậy. Ông ta đã cảm nhận được điều đó. "Hỡi vua Đa-vít, vua nghĩ gì? Vua có cảm nhận được điều đó không?"

"Vinh thay cho Đức Chúa Trời, Linh ấy ở trên tôi. Xin hãy kiểm tra xem thử có đúng không. Chúng ta hãy xem. Hòm Giao ước cần phải để ở đâu?"

"Với chúng ta! Ở giữa chúng ta."

"Chúng ta nên cầu vấn ai đây? Chắc chắn, Hòm Giao ước. Tương tự như vậy, đất thuộc về Y-sơ-ra-ên, chứ không phải thuộc về người Phi-li-tin. Đúng vậy. Chúng thuộc về chúng ta. Tôi cũng cảm thấy mình được xức dầu."

Những Quan tướng Trăm quân, tất cả hội chúng nói, "Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!" Họ vỗ tay, họ reo họ, họ nhảy nhót, nhún lên, nhún xuống.

Họ có Thánh Linh, nhưng anh chị em nghĩ Cha đang nghĩ gì? "Ta đã sai Na-than, một Tiên tri xuống dưới kia. Đáng lẽ họ biết phải làm gì, và Đa-vít cũng vậy; Nhưng người muốn được khen ngợi nên đi quá đà, và đi làm việc này."

106 Hãy để ý, cần phải "khiêng nó trên vai" là kế hoạch ban đầu của Đức Chúa Trời. Có 5 điều cần phải làm. Tôi muốn anh chị em hãy ghi xuống, nếu anh chị em... Tôi muốn anh chị em viết xuống. (Bây giờ là 10 giờ 20, tôi sẽ cố gắng kết thúc trước 11 giờ, nếu có thể được. Tôi sẽ đi nhanh hết sức.) Cho dù con người chân thành có thể làm công việc Chúa như thế nào, cho dù chân thành cỡ nào, được xức dầu thế nào, dù là người Trưởng Lão, Báp-tít, Ngũ Tuần; Dù là Giám mục, Chấp sự, Mục sư, nhà Truyền giảng Tin lành (Giáo sĩ), Tiên tri [Thầy giảng], hay là gì đi nữa; Có 5 điều bắt buộc cần phải xem xét trước hết. Mặc cho được xức dầu thế nào, tốt đẹp thế nào, người ta reo hò thế nào, tất cả việc làm của Thánh Linh, có một điều cần phải làm.

107 Thưa Anh em, trong khi anh em lấy giấy bút sẵn sàng ghi chép, anh em có biết tại sao không? Hãy nhớ, tất cả anh chị em đều đã suy nghĩ, và được dạy dỗ trong vòng anh chị em, không... (Này, tôi đang nói chuyện khắp quốc gia.)... Rằng tôi không tin vào việc nói tiếng lạ. Tôi tin việc nói tiếng lạ chứ, nhưng anh chị em có thể nói tiếng lạ mà không có Đức Thánh Linh. I Cô-rinh-tô 13 nói rằng, "Dầu tôi nói được các thứ tiếng loài người và Thiên sứ, nhưng tôi vẫn chẳng ra gì." Đó là sự xức dầu bởi Đức Thánh Linh; Nó không phải là điều được làm bởi linh bên trong. Anh chị em có thể nói tiếng lạ nhưng lại chối bỏ Lời. Tôi đã thấy điều đó rồi, và anh chị em cũng thấy nữa. Một người phụ nữ có thể giảng Phúc âm và... Họ có thể làm tất cả... Họ cắt tóc ngắn, nhưng vẫn reo hò, nói tiếng lạ cùng nhiều điều khác. Đúng vậy. Anh chị em cần phải ngay thật với Chân lý của Lời.

108 Để ý! Cho dù người ta thành thật thể nào, cho dù người đó được Đức Chúa Trời sử dụng cỡ nào, mặc cho anh ta là ai, phải tuân theo điều này: Phải... Điều gì anh ta nói cần phải hợp thời theo Kinh thánh. Nếu có ai nói, "Ồ, Môi-se đó." Tôi biết điều Môi-se đã làm, nhưng đó không phải là điều Đức Chúa Trời đang làm ngày hôm nay. "Ồ, trước kia, 30 năm trước đây Luther đã nói..." Điều đó có thể tốt, nhưng không phải là điều Chúa đang làm ngày hôm nay. "Ồ, 40 năm trước đây, lễ Ngũ tuần giáng xuống." Nhưng đó không phải là điều Ngài đang làm trong ngày hôm nay. Hiểu không? Cần phải hợp thời.

Cần phải đúng theo Kinh thánh. Và cần phải đúng thời điểm, là điều thứ 2. Thứ 3, cần phải đúng theo cách mà Lời của Đức Chúa Trời đã nói khi sự việc sẽ xảy ra.

109 Anh chị em nói, "Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Đức Thánh Linh đã giáng trên tôi, Ha-lê-lu-gia! Giống như Ngài đã làm vào ngày lễ Ngũ tuần." Nhưng ngày hôm nay có thể khác đấy. Ngài cũng đã giáng trên Đa-vít, phải không? Chắc chắn, như vậy. Ngài đã giáng trên Ô-xia, nhưng sự việc đã sai. Anh chị em phải vượt xa hơn những người đó. Anh chị em cần phải sâu sắc hơn. Này, đừng cảm thấy bị tổn thương, nhưng hãy tôn kính.

Và để ý, nó cũng phải đến với người của Đức Chúa Trời lựa chọn. Không phải là sự lựa chọn của giáo phái, không phải sự lựa chọn của con người, nhưng Đức Chúa Trời lựa chọn. Nếu là một Sứ điệp đến từ Đức Chúa Trời, là một sự hiện thấy bởi Đức Chúa Trời, thì nó phải đến với Tiên tri của Ngài. Nếu anh chị em cần trưng dẫn Kinh Thánh cho điều này, thì đó là A-mốt 3:7. Thấy không? Chắc chắn là như vậy.

Có 5 điều phải tuân theo: Cần phải đúng thời điểm. Cần phải đúng thời điểm mà Đức Chúa Trời đã nói. Cần phải được chép trong Lời của Đức Chúa Trời. Cần phải đúng thời điểm của Đức Chúa Trời. Cần phải được lựa chọn bởi Đức Chúa Trời.

110 Đức Chúa Trời không cần bất cứ ai trong chúng ta giải nghĩa Lời Ngài. Đức Chúa Trời chính là Đấng Giải Nghĩa. Ngài không cần những chủng viện của chúng ta. Ngài không cần sự khôn ngoan của chúng ta; Điều đó thật vô nghĩa. Ê-va đã hiểu sai trong sự

giải nghĩa theo sự khôn ngoan của mình.

Có người nói rằng, "Ôi, anh chàng đó, đó là người thông minh." Ồ, điều đó chẳng có ý nghĩa gì cả. Chắc chắn. A-háp là một con người thông minh. Bên-tơ-xát-xa là một người thông minh. Sa-tan là kẻ xảo quyệt, mưu mô, tinh vi nhất, không ai có thể cự lại hắn, không có người nào cả.

Tôi không dựa trên - trên sự khôn ngoan, nhưng nương dựa vào Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời như thế nào? Ngài là Lời. Đức Chúa Trời giải nghĩa Lời của chính Ngài như thế nào? Xin hãy lắng nghe kỹ, đừng có bỏ qua những điều này. Đức Chúa Trời giải nghĩa Lời của chính Ngài như thế nào? Bởi việc làm cho nó được ứng nghiệm, không phải chỉ một phần nào đó, nhưng tất cả dành cho thời điểm.

Không nói rằng, "Nô-ê đi ra giảng" và được linh cảm; Nhưng "Đóng một con tàu, đặt những cánh cửa trên nó, lắp ghép theo cách này, cách kia." Điều gì xảy ra nếu ông đặt cái cửa ở phía trên thay vì ở dưới đáy? Điều gì xảy ra nếu ông đặt cái cửa ở phía dưới, thay vì đặt ở phía trên? Sự việc cần phải được hướng dẫn theo đúng thời điểm, bởi vì như như vậy mới đúng theo mục đích mà Đức Chúa Trời muốn sử dụng nó. Nó cần phải theo đúng cách, và nó phải được đến bởi sự linh cảm.

111 Một lần nọ, tôi nghe anh chàng kia nói rằng, "Tôi tin người đó có thể cầu nguyện cho người bệnh; Tôi tin điều đó tốt. Nhưng chỉ với cách là một Tiên tri," Anh ta nói, "Tôi tin ông ta là Tiên tri của Đức Chúa Trời; Nhưng như một Giáo sư, ô, ông ta một người Jêsus duy nhất." Ôi... Anh chị em có thể gán cho con người đó điều gì? Một người không biết điều mình đang nói đến là gì.

Chính từ ngữ "Tiên tri" có nghĩa là "Người được mặc khải về Lời của Đức Chúa Trời"; Sự Thông giải chỉ đến theo cách đó. Đó là lý do tại sao chúng ta cần một con người vĩ đại được sai đến cho chúng ta trong hình thức của Tiên tri Ê-li, bởi vì lúc đó sẽ có sự mặc khải của Đức Chúa Trời tỏ cho chúng ta biết bởi sự xác chứng, tỏ cho chúng biết ngày, giờ và mùa để những điều Đức Chúa Trời đã hứa xảy đến. Nên nhớ, người sẽ bị nói xấu; Đã như vậy, luôn luôn là như vậy. Bị chối bỏ, giống như vỏ trấu sẽ bị lột ra... Trước hết, ông ta sẽ được tiếp đón, bởi vì vỏ trấu chỉ giữ được hạt lúa mì cho đến khi nó có thể vươn đến mặt trời. Ngũ Tuần sẽ chỉ che chở Sứ điệp, cho nó một cánh cửa mở cho đến khi nó được đem gieo, và rồi vỏ trấu sẽ bị bật ra, lúa mì sẽ được nằm trong sự Hiện diện của Con, để trở nên chín muồi.

112 Sẽ không có hệ phái nào, Anh chị em nên nhớ như vậy. Anh Jack ở đây là một sử gia; Nhiều người trong anh chị em ở đây cũng vậy. Chưa bao giờ có một 'cuộc phục hưng' nào mà khoảng '3 năm sau' người ta không bắt đầu tạo nên một hệ phái dựa trên nó. Đúng vậy không? Và phép lạ vĩ đại cuối cùng về sự vận hành của Đức Chúa Trời trong những ngày cuối cùng, đó là trải qua 20 năm; Mà giáo phái vẫn còn ở cách xa triệu dặm, bởi vì lúc nào cũng giữ được sự vượt xa; Vỏ trấu sẽ bị tróc ra, không còn cộng tác nữa, không có điều gì cộng tác với nó. Nó luôn luôn bị tróc ra khỏi. Vỏ trấu không thể còn gì nữa, bây giờ chỉ còn hạt lúa mì. Chúng ta vẫn còn đang xanh lắm. Ừm-m. Đúng vậy. Cần phải được đặt trong sự Hiện diện của Con để được chín muồi; Tất cả đều chín muồi hết. Còn rất xanh; Chúng ta vẫn chưa có sự thành thật, sự thiêng liêng, những điều mà chúng ta cần nên có để biết rằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời Hằng Sống, đang vận hành trong Lời Ngài tỏ cho chúng ta thấy nhiều điều.

113 Chúng ta thấy những kẻ bắt chước, giả mạo dấy lên. Để làm gì? Để dối gạt. Kinh Thánh nói vậy. "Như Giam-bét và Gian-nơ đã chống cự Môi-se, những việc này sẽ xảy ra vào những ngày Sau rốt." Họ làm tương tự, đi theo để bắt chước, đúng y như vậy. Hãy cẩn thận. Hãy xem sự Dạy dỗ của Kinh Thánh. Hãy xem xét Sứ điệp theo sau những dấu lạ. Vẫn là kiểu sứ điệp xưa cũ? Hãy quên nó đi!

Đức Chúa Trời ban đến những dấu kỳ phép lạ để thu hút sự chú ý của dân sự Ngài. Khi Chúa Jêsus đến chữa lành những người bệnh và làm những điều này nọ, những Tiên tri cũng đã làm như vậy. Họ nghĩ "Ôi, vinh thay, Ngài đã đến; Ngài sẽ là một người Pha-ri-si. Ngài sẽ là một người Sa-đu-sê."

Nhưng Ngài đáp, "Các ngươi là dòng dõi rắn độc. Các ngươi thuộc về cha các ngươi là ma quỷ; Các ngươi làm những công việc của hắn." Ngài Phán, "Trừ khi các ngươi ăn Thịt và uống Huyết Con Người, các ngươi sẽ không có Sự Sống trong mình." Ngài không giải thích điều đó. Ngài không cần phải giải thích (Ha-lê-lu-gia!) Điều đó để dành cho lúc khác. Ngài chỉ nói điều Ngài phải nói, "Ta luôn luôn làm những điều đẹp lòng Cha," đó là giữ Lời Ngài. "Nếu Ta (cả cuộc đời của Ta) không — những công việc Ta làm không xứng

hiệp theo Lời Cha đã bảo Ta phải làm, thì đừng có tin Ta, vì Ta không phải là Đấng Đó; Nhưng nếu đúng như vậy, thì dầu các ngươi không tin Ta, hãy tin những Công việc của Ta." Ngài đã Phán vậy.

Để ý những điều bắt buộc này cần phải được làm.

114 Vậy Đức Chúa Trời không mặc khải điều gì cho họ theo phương cách Ngài cung ứng, Ngài mặc khải bởi sự hà hơi, nhưng nó đã ở trong kênh sai trật. Sự hà hơi sẽ là điều tốt, nhưng nếu nói ở trong kênh sai trật, thì nó sẽ hướng đến sự sai trật. Giống như anh chị em lấy một viên đạn đem bắn thẳng vào mục tiêu, nó sẽ tạo nên một con đường thẳng đến mục tiêu, nhưng một luồng gió có thể thổi nó đi. Trong xe ô-tô, anh chị em đi trên đường 60, 70 dặm một giờ và nếu có một cơn gió thổi, anh chị em có thể sắp xếp lại những bánh xe dự phòng của mình, vứt nó lại trên đường, nhưng anh chị em không thể làm như vậy với một viên đạn; Không có ai ở đó để sắp xếp lại những bánh xe của nó; Nó chệch khỏi mục tiêu. Sự việc cần phải đi theo đúng kênh nguyên thủy của nó.

115 Lời của Đức Chúa Trời cũng phải đi đúng theo kênh nguyên thủy của nó. Không có một cơn gió nào cuốn Nó đi; Không có giáo phái nào, hay điều gì khác thổi Nó đi; Không có sự bắt bớ nào có thể thổi Nó đi; Nó được điều hướng thẳng đến điểm đích. Nó sẽ va vào đó. Và Đức Chúa Trời... Khi Nó va vào điểm đích, Đức Chúa Trời sẽ xác chứng cho Nó, "Điểm Đen." Ừmm, đúng như điều Ngài nói Ngài sẽ làm. Đây chính là điều được chép trong Kinh Thánh, "CHÚA GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN NHƯ VẦY, 'Nó sẽ được ứng nghiệm.'" Đúng vậy. Đúng vậy, thưa anh chị em.

116 Đức Chúa Trời không mặc khải điều đó theo phương cách Ngài đã cung ứng. Cho nên họ đã đi làm việc này không theo Lời Chúa, không đúng thời điểm, cũng giống như người ta làm bây giờ. Một người, dầu cho chân thành bao nhiêu, cố gắng làm công việc Ngài nhưng không theo phương cách mà Ngài cung ứng, họ luôn luôn làm cho sự việc trở nên phức tạp. Giống như Ba-la-am, Ba-la-am nghĩ ông ta đang làm công việc Chúa.

Anh chị em nghĩ Đức Chúa Trời nói dối sao? Có phải Đức Chúa Trời đã thay đổi tâm trí của mình? Ồ, ngày hôm nay người ta làm những điều giống như Ngài đã làm. Khi Ngài Phán, "người phụ nữ không được cắt tóc ngắn;" Họ nói, "Chúng tôi có thể cắt ngắn như vậy; Tiến sĩ này, Tiến sĩ nọ nói rằng chúng tôi có thể. Anh Này, anh Nọ bảo rằng anh có tư tưởng quá hẹp hòi." Ừm-m, ừm-m.

"Ồ, điều này xảy ra, điều kia có thể xảy ra không?"

"Vâng, ừm-m, Ông này ông nọ đã nói như vậy."

Đức Chúa Trời không thay đổi ý Ngài.

117 Anh chị em có tin Ba-la-am là một Tiên tri không? Kinh thánh đã nói ông là Tiên tri. Anh chị em có tin ông ta là một Tiên tri không? Nên nhớ, Ba-lác đến cùng ông mà nói rằng, "Hãy đi xuống mà rủa sả dân này, vì họ có mặt trên khắp đất. Họ không phải là một hệ phái, không phải là một quốc gia; Họ chỉ là một nhánh bị tản lạc; Chúng ta là những người quyền cao chức trọng trong vùng đất này. Ông hãy xuống kia để rủa sả dân đó, tôi sẽ trả tiền cho ông vì việc này."

Ba-la-am đã làm đúng theo điều mà một Tiên tri nên làm; Ông nói, "Tôi không đi đâu. Ông hãy đợi ở đây suốt đêm; Hãy để tôi xem thử Đức Chúa Trời bảo phải làm điều gì."

Cho nên khi ông bước vào; Ông nói, "Lạy Chúa, có một số người ở ngoài này đến cùng với con, muốn con đi xuống rủa sả những người khác ở dưới kia." Ông hỏi, "Ngài muốn con phải làm gì với việc này?"

Đức Chúa Trời Phán, "Ngươi chớ đi, vì họ là dân Ta."

Ba-la-am đi ra và nói rằng, "Hãy trở về nhà ngươi. Ta không thể đi với ngươi; Đức Chúa Trời bảo ta không nên làm việc đó." Lời của Đức Chúa Trời bảo, "Chớ đi!"

Ồ, họ quay trở lại bảo, "Vua biết, Giám mục của vua không chịu nghe."

Vua đáp, "Ồ, ta bảo cho ngươi điều gì chúng ta làm. Anh ta cần một ít tiền. Ta tin rằng với điều này có thể thuyết phục được anh ta. Hay là có thể ta phong anh ta lên chức Giám mục; Có thể ta ban cho anh ta một số chức việc to tát gì đó. Ta có thể phong anh ta làm Giám mục; Các ngươi không thể bảo ta phải làm điều gì. Này, ta sẽ nói cho ngươi biết điều gì ta sẽ làm. Những kẻ như các ngươi không đủ kiến thức để thuyết phục anh ta; Sự phát âm của ngươi còn chưa đúng. Hắn sẽ lắng nghe các ngươi, chúng ta sẽ

sai một đám người thật sự có học xuống đó, những người quyền cao chức trọng hơn nữa."

118 Họ đi xuống nói rằng, "Thưa Tiến sĩ Ba-la-am, xin chào anh Tiến sĩ Ba-la-am. Tôi mang đến cho ông lời chào của vua."

"Xin chào, các anh em."

"Này, Tiến sĩ Ba-la-am..." Ôi, một mớ từ vựng được tuôn ra. Họ nói, "Vua đã nói rằng vua sẽ lên chức cho ông, ban cho ông một sự trọng vọng lớn lao. Người sẽ tặng cho ông rất nhiều tiền bạc khi có được chức vụ ấy, nhưng vua bảo rằng vua sẽ thăng chức lên 3, 4 lần như vậy, nếu ông đến mà đảm nhận việc đó." Ba-la-am cảm thấy ngứa tay. Ông có những ý tưởng ngu dại và bị lay động tâm trí.

Hãy nhớ, ông đã được Đức Chúa Trời kêu gọi, được xức dầu, nhưng ông đã khuấy động Đức Chúa Trời ra khỏi kế hoạch ban đầu. Đúng như Ngũ Tuần đã làm. Để được ưa chuộng, anh em 'Một Ngôi' (Oneness), anh em 'Ba Ngôi' (Trinity), vì muốn được nhiều người mến mộ, anh em chia ra thành những hệ phái khác nhau; Anh em lập tổ chức và chết. Anh em sẽ không bao giờ sống lại nữa. Vâng, thưa quý vị. Nhưng anh em nên giữ Lời ban đầu... Ngài đã kéo anh em ra khỏi Giáo hội đó để khiến anh trở nên một dân, nhưng anh chị em lại lập tổ chức và quay trở lại với những thứ mà anh chị em đã mửa ra, những thứ mà anh chị em đã ra khỏi, "Như chó liếm lại đồ nó đã mửa và heo lăn lóc...!" Tôi xin lỗi vì đã nói như vậy, xin hãy tha thứ cho tôi; Điều đó không phải lắm khi đứng trên tòa giảng này. Tôi đã nói điều đó theo xác thịt.

Hãy để ý điều tôi muốn nói, nhả ra. Tôi nên nói như vậy. Từ này cũng được, nhưng không đúng lắm. Từ đó sử dụng cũng được, nhưng nghe có vẻ không đúng. Anh chị em biết...?... Mửa, "Như chó liếm lại đồ nó đã mửa..."

119 Nếu [Giáo hội] Phúc âm Ngũ Tuần (Assemblies of God), Tổng Hội đồng (the General Council), tổ chức Ngũ Tuần lúc ban đầu đã khiến người ta bước vào để rồi họ không thể chấp nhận sự mặc khải, anh chị em Một Ngôi không biết mình cũng làm tương tự như vậy. Làm sao anh chị em có thể tiếp nhận Sứ điệp nói về "dòng dõi con rắn, sự An ninh đời đời," và những việc khác? Anh chị em được tổ chức quá chặt chẽ đến nỗi sẽ không để cho nó vào cửa, giống như điều Ba-la-am đã làm. Nhưng Đức Chúa Trời không thay đổi tâm trí của Ngài.

120 Vậy Ba-la-am đi lên và nói rằng, "Lạy Chúa, nhìn kìa, con thật sự có một cơ hội để trở thành một người nào đó. Ngài biết con chẳng là gì, nhưng con đang có một cơ hội để trở thành một nhân vật nào đó. Ngài muốn nói gì về điều này, hỡi Chúa?" Ôi, ông không nên nói vậy. Ông đã biết chính xác Đức Chúa Trời bảo phải làm điều gì.

Mỗi một anh chị em đã chịu báp-têm nhơn 'Danh Tước' "Cha, Con và Đức Thánh Linh," với những vấn đề trong Kinh thánh được định cho ngày hôm nay cũng vậy; Anh chị em biết phải làm điều gì với nó; Đó là phải tiếp nhận Nó. Khi anh chị em thấy Đức Chúa Trời xác chứng một cách rõ ràng đó là Lẽ thật, thì đó là lúc Đức Chúa Trời giải nghĩa Lời của chính Ngài. Nhưng anh chị em sẽ làm gì với điều đó? Không, tổ chức của anh chị em sẽ không để cho anh chị em làm điều đó đâu.

121 Nhiều Mục sư Truyền đạo ở tại Tucson đang lắng nghe trong buổi sáng hôm nay. Anh Gilmore, tôi không có gì chống nghịch lại anh; Anh Brock, thuộc Giáo hội Hội Chúng Đầu Tiên (First Assembly), và là một Giáo hội Bạn hữu. Thưa anh em, tôi đã thường ở đó; Anh em không muốn cho tôi đến. Tôi... Chắc chắn, anh em không thể; Anh em không thể vì muốn giữ lấy thực trạng của anh em. Anh em không thể tiếp nhận sự mặc khải, bởi vì anh em đã trở nên hệ phái.

Hãy lắng nghe, như Ô-xia đã chết bởi vì ông đi theo sự linh cảm giả mạo, và cũng vậy, nhiều Cơ-đốc nhân thật đang đánh mất kinh nghiệm của mình sau khi trở lại với những giáo phái chết kia, bởi vì họ đặt tay trên Hòm giao ước trong khi họ không được bổ nhiệm để làm điều đó. Anh chị em có thể tin, hay không tin; Điều đó tùy anh chị em. Đức Chúa Trời là Đấng Đoán Xét anh chị em. Đức Chúa Trời không bao giờ làm những điều mâu thuẫn với Lời Ngài. Điều gì Ngài đã nói lần đầu, thì tất cả những lần khác Ngài cũng nói như vậy.

Ngài bảo Ba-la-am, "Ngươi chớ đi!" [Trong lúc ban đầu.]

Nhưng rồi Ba-la-am trở lại mà nói rằng, "Chúa ơi, con đi có được không?"

Ồ, thấy đó. Đức Chúa Trời bảo, "Ờ, muốn đi thì đi đi!" Ngài lại 'cho phép' ông đi

[Sau khi ông cứ nài xin mãi]. Được sự cho phép của Đức Chúa Trời, nhưng đó không phải là ý muốn ban đầu của Ngài. Anh chị em thấy ông ta đã gặp phải nan đề gì?

122 Hễ ai xây dựng nên điều gì, tổ chức gì, ở ngoài Lời của Đức Chúa Trời, điều đó cũng giống như cát dễ lay động và sẽ sụp đổ. Chắc chắn nó sẽ chết đi giống như những thứ khác, bởi vì Lời của Đức Chúa Trời làm Thân Thể của Cô Dâu luôn được tăng trưởng. Anh chị em không thể có đủ cả chân, đủ tay, hay bắp đùi. Những điều này đến theo thời của chúng.

Và Ngũ Tuần, anh chị em đã làm nên một điều; Do đó anh chị em không thể tiếp nhận sự mặc khải mới. Đó là lý do tại sao anh chị em vẫn cứ giữ lấy tình trạng chết của mình; Hãy trỗi dậy. (Phần lớn, không muốn bị lột trần.) Nhưng Đức Chúa Trời không thay đổi ý định của mình. Quyết định ban đầu của Ngài là quyết định hoàn toàn đúng. Cho nên Ngài không cần phải thay đổi ý định của mình. Ngài chỉ để cho anh chị em đi theo ý muốn được cho phép của anh chị em thôi. "Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời nhân từ," như Oral Robert nói. Ngài cũng là một Đức Chúa Trời đáng kính sợ!

123 Như anh chị em nói, "Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, tôi muốn nói tiếng lạ." Ngài sẽ để cho anh chị em làm điều đó, nhưng đó không phải là dấu hiệu anh chị em có Đức Thánh Linh.

Anh chị em nhớ Thô-ma, kẻ nghi ngờ đó không? "Nếu ta không thấy dấu đinh trong bàn tay Ngài, nếu ta không đặt ngón tay vào chỗ dấu đinh, và nếu ta không đặt bàn tay nơi sườn Ngài, thì ta không tin." Ồ, đúng như vậy, một điều tương tự.

Chúa Jêsus Phán, "Hãy đặt ngón tay ngươi vào đây, và xem bàn tay Ta; cũng hãy giơ bàn tay ngươi ra và đặt vào sườn Ta, chớ cứng lòng, song hãy tin!" Thấy không? Nếu anh chị em muốn đi theo lối mòn của Thô-ma, thì cứ việc đi. Nhưng Ngài đã nói điều gì? "Phước cho những kẻ chẳng từng thấy mà đã tin vậy!"

124 Để ý, hãy để ý, bởi việc làm này, Đa-vít đã gây nên cái chết cho một con người chân thành, đặt tay mình lên Hòm Giao ước, mà lẽ ra người này không nên làm như vậy. Một người chân thật, vĩ đại, nghĩ rằng mình được xức dầu thì mọi quyết định đều là phải, nhưng việc di chuyển hòm đã theo một phương cách sai trật. "Con bò đực," Kinh thánh chép, "Bị vấp ngã," không phải là những người Lê-vi. Con bò đực bị vấp ngã và chiếc xe bò bị tuột xuống; Và một con người chân thành, trong lòng đầy dẫy sự yêu mến, đặt tay lên hòm để giữ nó lại, và đã bị đè chết, bởi vì không người nào có thể được chạm vào hòm ngoại trừ người Lê-vi. Hãy xem Đức Chúa Trời giữ Lời của Ngài, giữ những kênh của Ngài, giữ mạng lịnh của Ngài như thế nào? Ô-xia đã bị trừng phạt với bệnh phung. Còn ở đây, chính Đa-vít đã gây nên cái chết của người này, và một tai họa thảm khốc; Cả 2 người này, được xức dầu bởi Thánh Linh, nhưng không theo kênh của Đức Chúa Trời. Đúng không? Người ấy đã chết. Ôi, điều này đã làm cho Đa-vít sợ đến chết; Điều đó đã được gọi thành tên cho địa điểm này, như Anh Jack đã đọc. Ông ghi dấu chỗ đó.

125 Bao nhiêu lần các giáo phái đã làm điều tương tự cho những tín hữu chân thành. Các Giáo hội Công giáo, Giám Lý, Báp-tít, Giáo hội Đấng Christ, thậm chí Ngũ Tuần, đã gây nên một sự chết thuộc linh với việc làm tương tự. Khi Thánh Linh đến, cũng với những điều này, họ nhận thấy... Song họ không thể nào đi xa hơn được, tại vì những điều mà giáo phái của họ tin.

Hãy xem ngày nay, những Chiến dịch lớn, điều tương tự như vậy. Họ không làm được gì ngoài việc làm cho người ta trở thành con cái của địa ngục lên gấp đôi, làm cho họ trở nên tệ hơn lúc ban đầu. Làm cho người ta thật cứng lòng hơn khi đến với Lẽ thật. Để có một trong những Buổi nhóm Phục hưng vĩ đại, tất cả bọn họ đã bước vào, thực hiện đôi điều gì đó, rồi trở ra, họ lại bắt đầu phạm trở lại tất cả những tội lỗi. Nghe nói về một cuộc phục hưng khác, họ nói, "A, tôi đã trải qua nhiều sự vớ vẩn ấy rồi; Tôi đã cố gắng; Nhưng chẳng ích gì với điều đó đâu." Thấy không? Họ không biết kênh ấy. Không thấy.

126 Tôi đã nghe nhà Truyền giáo vĩ đại Billy Graham của chúng ta, vào một trong những bữa Điểm tâm giống như thế này, ông nói, "Tôi..." tại Louisville, Kentucky, ông ta đã đưa cuốn Kinh Thánh lên nói rằng, "Đây là gương mẫu của Đức Chúa Trời." Đúng, người này đã nói sự thật. Ông nói, "Anh em đi... Phao-lô đã đi vào thành và thấy chỉ một người trở lại đạo, 1 năm sau trở lại thấy có 30 người nữa từ người đã trở lại đạo đó." Ông ta nói, "Nhưng tôi đi vào thành thì thấy có 30.000 người trở lại đạo, 6 tháng sau trở lại, không thể nào tìm cho ra được 30 người." Ông ta nói, "Anh chị em có biết vấn đề là gì không?" Ông nói, "Anh chị em là những người Truyền đạo lười biếng," Ông nói, "Anh

chị em cứ để chân mình trên bàn giấy, gọi điện thoại cho người ta thay vì thăm viếng họ, sau đó ăn tối và nói chuyện với họ."

Ôi, lòng tôi bị thiêu đốt. Tôi nghĩ, "Hỡi con người tuyệt vời của Đức Chúa Trời kia ôi, tôi không ưa bất đồng với ông ở đây, nhưng ai là những người Truyền đạo lười biếng khi Phao-lô chỉ thấy có một người cải đạo? Ông đã làm gì, ông đã đưa người đó đến với Lời; Ông ta đã đưa người đó đến với Sứ điệp; Ông ta đã đưa người đó đến chỗ nhận biết Đức Chúa Trời; Lòng của ông thật nóng cháy; Ông đã làm cho cả quốc gia nóng cháy. Chỉ một điều anh em làm là đưa người ta vào Giáo hội Báp-tít, hoặc Trưởng Lão, hay là một Giáo hội nào đó; Cho nên chẳng ngạc nhiên gì khi thấy không có điều gì được nóng cháy." Vâng, thưa quý vị.

127 Rồi hãy xem Lời hứa cho ngày hôm nay là gì. Chúng ta thấy có phải cho những người Giám lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, hay là gì khác, trong ngày hôm nay. Anh chị em có thể đọc Kinh Thánh. Hãy đọc những câu Kinh Thánh mà tôi muốn trích dẫn cho anh chị em. Cũng như Khải huyền...

Nếu tôi có thì giờ, tôi có thể đọc, nhưng tôi không có. Tôi cần khoảng 20 đến 40 phút hoặc hơn. Tôi phải kết thúc lúc 11 giờ, nếu như tôi giữ đúng giờ.

128 Để ý Ma-la-chi 4, Khải huyền 10, 7 Ấn. Chẳng phải Kinh Thánh đã nói... Bây giờ hãy xem! Có một Thiên sứ, một Sứ giả từ trên cao, và một Sứ giả ở dưới đất. Mỗi Sứ giả có trách nhiệm một Thời đại Hội thánh. Ông ta nói, "Trong những ngày (đang nói đến lúc bấy giờ) có một Thiên sứ (Sứ giả, từ 'Thiên sứ,' trong Tiếng Anh có nghĩa là 'Sứ giả.') giáng xuống từ trời, Người để chân này trên đất và chân kia trên biển, chỉ Đấng Hằng sống Đời đời mà thề rằng không còn có thì giờ nào nữa." Đúng vậy không? Một cái mống xung quanh đầu Ngài, và tất cả những điều này xảy ra. Thiên sứ đó chính là Đấng Christ. Dĩ nhiên vậy. Nhưng Ngài đã nói gì? "Cho đến ngày của vị Thiên sứ Thứ 7, Thời đại Hội thánh Thứ 7 [Thời kỳ HT Sau rốt]."

129 Luôn luôn ngay tại cuối của Thời đại Hội thánh, người ta thấy có điều như vậy, giới tăng lữ tôn giáo (ecclesiastic) quá bê bối đến nỗi Đức Chúa Trời phải gửi đến một Sứ giả, đó chính là Sứ giả cho Thời đại Hội thánh này. Người ta đón nhận Sứ điệp của người, bởi vì người chỉ sống có một lúc, và Đức Chúa Trời... Rồi người ta lấy Sứ điệp của người tạo nên một giáo phái, thay vì thực hiện những phần còn lại của nó. Rồi họ tiếp tục tạo nên giáo phái khác nữa; Sứ giả khác, thì có giáo phái khác.

Tất cả anh chị em đều thấy trong sách của tôi, nó đã được vẽ ra trong "7 Thời đại Hội thánh", [Được phân phát bởi Hội Truyền Giáo William Branham. - Bt] điều mà Ngài đã nói với tôi; Điều mà tôi ủng hộ với tư cách là một nhân chứng cho Đức Chúa Trời và chịu đoán xét về điều này trong ngày Phán Xét. Điều đó đến từ Đức Chúa Trời, không phải bởi sự suy nghĩ của tôi. Hãy lưu ý. Nếu là suy nghĩ của chính tôi, thì tôi sẽ nghĩ — tôi nghĩ khác với cái đó.

Giống như Anh Jack đã nói chuyện với tôi về Thiên sứ, thế nào việc "Đấng Christ có một Thân thể Vinh hiển." Nhưng đó không phải; Điều đó cho thấy Sứ điệp là đúng, là bởi Thần Tối Cao; Ngài là Đức Chúa Trời, đúng như điều mà tôi đã giảng ra từ Lời. Lời luôn luôn làm chứng cho Lời.

130 Bây giờ, chúng ta đi nhanh, chúng ta sẽ kết thúc trong ít phút nữa.

Ngài Phán, "Đến ngày mà vị Thiên sứ Thứ 7 cho nghe Sứ điệp [Tiếng mình], là một Thiên sứ [Sứ giả] trên đất (cho Thời đại Hội thánh Thứ 7), thì tất cả những sự mầu nhiệm đã bị đánh mất qua 6 Thời đại Hội thánh kia sẽ được bày tỏ ra." Ồ, đó chính là điều mà những Thiên sứ kia đã nói. Có 7 cái Ấn, và việc mở ra những sự mầu nhiệm này. Anh chị em cố gắng đem điều này đến trước mặt những giáo phái kia. Nó trái ngược với điều họ... Anh em ơi, họ ngậm miệng lại như một con hến, họ luôn luôn làm như vậy. Đó chính là thời điểm.

Có bao nhiêu người biết rằng đây chính là Thời đại Hội thánh Thứ 7? Hãy nói "A-men!" [Hội chúng nói, "A-men!" - Bt] Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, một Hội thánh hâm hẩm Đức Chúa Trời phải nhả ra khỏi miệng, và họ đã nhả Đức Chúa Trời ra khỏi miệng họ? Không phải Thời đại nào khác trong Kinh Thánh cho thấy rằng Chúa Jêsus đang cố gắng gõ cửa, để được bước trở vào. Họ đã đẩy Ngài ra, không cộng tác. Chúa Jêsus là ai? Là "Lời"! Lời đã bị đuổi ra. Vỏ trấu đẩy hạt lúa mì ra. Ngài Phán, "Này Ta đứng ngoài cửa mà gõ, hễ người nào ở trong những xích xiềng ngoài kia nghe Tiếng Ta." Ôi, Đức Chúa Trời ôi, xin hãy thương xót chúng con.

131 Câu chuyện lúc đó, khi người kia bị chết, Đa-vít được xức dầu thấy điều mình đã làm là sai trật. Hỡi Đa-vít, anh em Mục sư, chẳng lẽ anh em không thấy được những tín điều chết cùng những hệ phái mà mình đang giữ lấy đó sao? Anh chị em không thấy nó đang làm gì sao? Nó đang giết chết những U-xa. Chết thuộc linh, anh chị em chẳng ngạc nhiên tại vì sao không có cuộc phục hưng nào; Cứ để những người phụ nữ cắt tóc ngắn, tô vẽ trên mặt, mặt quần ngắn ngủn; Gởi con trai mình đến những trường Ricky, hay những trường đại loại như vậy, nơi mà một nửa trong số chúng là đồng tính luyến ái.

132 Hãy để ý đến mục tiêu của Đa-vít: Ông đưa Hòm Giao ước về nhà riêng của mình. Nơi đó không phải là thủ đô; Nơi đó không phải là một nơi thuộc Giê-ru-sa-lem. Đa-vít lại đưa về nhà riêng của mình; Ông muốn sự phục hưng xảy đến trên giáo phái của mình. "Ôi, nếu anh chị em là người của Giáo hội Phúc âm Ngũ Tuần (Assembly), được thôi. Nếu anh chị em thuộc Giáo hội 'Một Ngôi' (Oneness), được thôi. Nếu anh chị em thuộc Giáo hội Ngũ Tuần, được thôi."

Như có người đã nói, "Anh Branham này, làm sao có người nào đến nghe anh được?" Họ nói, "Tôi có thể thấy Billy Graham; Ông ta nhóm mọi giáo phái trong quốc gia lại với mình. Tôi thấy Oral Robert; Nhiều người Ngũ Tuần đến với ông ta." Rồi họ nói, "Anh thì chống nghịch lại hết mọi thứ." "Làm sao anh có thể có được ai?"

Tôi đáp, "Đức Chúa Trời."

"Ta đã trồng nó từ trước khi sáng thế. Ta sẽ tưới nó suốt ngày, suốt đêm kẻo người ta đến giật nó khỏi tay Ta," sách Ê-sai. "Ta sẽ tưới; Vì Ta đã trồng nó. Ta đã ghi tên chúng vào trong Sách từ trước khi sáng thế bởi sự định trước. Ta sẽ tưới nó; Khiến cho nó phát triển. Ta sẽ cung cấp nước; Còn các ngươi thì chỉ rảy nước cho nó thôi." Đúng. "Ta sẽ tưới cho nó suốt ngày suốt đêm, kẻo người ta đến cướp nó khỏi tay Ta." Ôi, đúng vậy.

133 Muốn đem đến thành của Đa-vít, thành Giê-ru-sa-lem. Không có nơi nào sẵn sàng cho nó vào lúc đó, ngay hôm nay cũng vậy. Những sự mầu nhiệm được giấu kín bởi 7 Cái Ấn, không có lấy một nơi nào. Hễ giáo phái nào thóat khỏi tình trạng giáo phái thì sẽ nhận được nó. Suốt từ Luther đến Ngũ Tuần Nhất Thể (the Pentecostal Oneness), không có nơi nào có thể đón nhận được nó. Không có người có thể đón nhận, để rồi cứ giữ lấy trong giáo phái của mình. Người ấy hoặc phải đi theo hạt lúa mì hoặc là đi theo vỏ trấu, chỉ mỗi một loại nào mà anh ta muốn.

134 Đấng Christ là Hòm Giao ước (Ark) của chúng ta, là "Lời". Người ta cần giáo phái của họ. Ngài không thể nào (Xin lưu ý.), Ngài không thể nào được chuyên chở trên những chiếc xe bò Giáo phái; Sứ điệp của Ngài không thể tiếp tục đi trên những chiếc xe bò Giáo phái mới trong khi nó cần được mang vác và đưa đi trên trái tim của Tiên tri. Nó không thể. Ngài đã hứa gì, thì cần phải như vậy, đó là phương cách bắt buộc.

Giáo phái sẽ không bao giờ tiếp nhận nó; Họ cũng không thể nào nhận được. Họ bị mù lòa với nó giống như những người Do-thái lúc treo Chúa Jêsus trên cây thập tự, lúc Chúa Jêsus nói, "Lạy Cha, xin tha cho họ; Vì họ không biết điều mình làm." Đừng có xem thường họ, nhưng cần phải cầu nguyện cho họ. Điều gì xảy ra nếu anh chị em cũng ở trong tình trạng quá mù lòa đến nỗi anh chị em không thể nào tỉnh thức và thấy điều gì đang xảy ra?

135 Họ không thể thấy đó chính là Đức Chúa Trời của họ. Khi Ngài bị treo trên cây thập tự, họ hát Thi Thiên 22 trong Đền thờ, vang xa đến 200 mét, "Đức Chúa Trời tôi ôi, Đức Chúa Trời tôi ôi! Sao Ngài lìa bỏ tôi? Chúng nó đâm thủng lủng tay và chân tôi. Tôi đếm được các xương tôi. Sao Ngài lìa bỏ tôi?" Và tại đó, chính Đức Chúa Trời mà họ đang ca ngợi, họ mù lòa đủ để đem Ngài treo lên thập tự giá, mà không biết.

Chẳng phải Kinh thánh đã chẳng nói đến Hội thánh Lao-đi-xê, Hội thánh đó nghĩ rằng mình quá vĩ đại bởi số thành viên của hệ phái mình, nó lõa lồ, nghèo ngặt, khốn khó, mù lòa mà không biết? Mù lòa có nghĩa là gì? Sự mù lòa được nói đến với Hội thánh Lao-đi-xê cũng giống như sự mù lòa vào thời kỳ cuối cùng của Do-thái giáo: Mù lòa về chính Đấng Christ đến nỗi họ để Ngài ở bên ngoài, gõ cửa, cố gắng để được bước vào bên trong; "Lõa lồ, nghèo nghặt, khốn khó, mù lòa, không biết." Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót!

136 Tại sao hạt lúa mì không thể nằm trong sự Hiện diện của Con Sự sáng để thấy được chúng ta đang sống trong Thời đại nào? Vâng, Đấng Christ là Hòm Giao ước của chúng ta, nhưng Ngài có phương cách ban đầu để khiêng đi. Đúng là Ngài... Họ đã có Thánh

Linh của Ngài; Chúng ta biết điều đó. Họ đã chờ đợi Chúa, thấy kế hoạch của Ngài với Lời ban đầu của Ngài được xác chứng vào thời điểm của nó; Đó là điều chúng ta nên làm bây giờ. Ngài bày tỏ cho đức tin của họ bởi Lời Ngài, để thấy Ngài khẳng định từng kế hoạch mà Ngài đã hứa, không phải kế hoạch của giáo phái con người, không phải việc lôi kéo nhiều thành viên vào chiếc 'Tàu Nô-ê' (Ark) hay đến trước cái 'Hòm Giáo ước' (Ark) của chúng ta.

Người ta có chiếc tàu Giám Lý, chiếc tàu Báp-tít, chiếc tàu Trưởng Lão; Mọi người sẽ bước vào chiếc tàu này khi kỳ đại nạn xảy đến; "Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Tôi đã chịu báp-têm để vào trong con 'Tàu' Giám Lý, Trưởng Lão, hay đã chạy theo cái 'Hòm Giáo ước' của Ngũ Tuần." Chỉ có duy nhất một "Con Tàu" (Ark) hay một "Hòm Giao ước" (Ark) mà thôi, đó chính là Chúa Jêsus Christ, Ngài là Lời!

137 Hãy lưu ý, Đức Chúa Trời đã nói với Tiên tri, "Hãy ăn cuộn Kinh này," trong Cựu Ước. Với Tiên tri của Tân Ước, Ngài Phán, "Hãy ăn cuốn sách nhỏ này!" [trong Khải huyền] Tại sao? Vì Tiên tri và "Lời" là một. Đó là "Hòm Giao ước", "Lời" của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời đã hứa trong Lời Ngài, nó sẽ được ứng nghiệm khi Ngài chọn Cô Dâu, nó sẽ được làm trọn như thế nào. Nó sẽ xảy ra ngay trước mặt anh chị em, trong Danh Chúa, vì điều đó bởi Lời nguyên thủy! Sứ điệp Ban chiều đang ở đây.

Có bao nhiêu người nhớ Haywood, ông đã viết:

Sẽ có Ánh Sáng vào lúc ban chiều,

Chắc anh sẽ tìm ra con đường vinh hiển.

138 Vâng, Lời hứa lúc ban chiều về 7 Ấn, trong Khải huyền 10, Ma-la-chi 4, Lu-ca 30 và 10 [?]. Hãy đọc Phục Truyền 4, 4:1 và 4, rồi câu thứ 25 và 26, xem thử Ngài đã nói điều gì về ngày cuối cùng này. Đây là lý do Môi-se bảo Y-sơ-ra-ên phải giữ mọi Lời, đừng thêm vào một điều nào. Môi-se, một Tiên tri được đưa lên kia để thấy Lời của Đức Chúa Trời. Lời đó đã được viết ra cho ông và đã xác chứng bởi chính tay của Đức Chúa Trời viết ra. Ngài Phán, "Các ngươi phải giữ mọi Lời Ta; Chớ nên thêm bớt Nó điều gì!" Anh chị em có thể đọc thấy điều này trong sách Phục Truyền 4 câu 25 và 26.

Lưu ý. Đừng thêm bớt điều gì; Vì nếu anh chị em làm như vậy, thì Đức Chúa Trời sẽ cất lấy phần của anh chị em khỏi Sách Sự Sống. Và điều đó chứng tỏ anh chị em không thuộc dòng dõi của Ngài."

139 Nên nhớ. Mọi điều Đức Chúa Trời đã hứa với chúng ta, mọi điều mà Đức Chúa Trời đã Phán với chúng ta, mọi điều đã được nói với chúng ta trong Danh Chúa, chắc chắn xảy ra. Đức Chúa Trời không bao giờ hứa suông, nhưng Ngài giữ mọi điều Ngài đã Phán hứa, đã bảo với chúng ta, đã trở thành Chân lý trong 20 năm nay, Shreveport. Tôi đã giảng cho anh chị em bởi quyền năng của Đức Chúa Trời, và nhờ sự giúp đỡ của Mục sư của anh chị em, được anh chị em ghi nhận hôm nay. Thậm chí đàn bà đã trải qua sự mang thai; Đàn ông, trẻ nít, người đau ốm, sự chữa lành, những lời tiên tri, những điều như vậy đều được xảy ra; Không ai trong số họ bị hư mất. Hãy ra khỏi những giáo phái kia; Chúng đang dẫn anh chị em đến chỗ chết.

140 Một ngày nọ, họ nói với Sa-mu-ên rằng, "Chúng tôi cần có một vị vua; Chúng tôi muốn mình giống như dân còn lại của thế gian."

Sa-mu-ên nói, "Đừng đòi vị 'vua' nào đó. Vì người sẽ bắt con trai, con gái các ngươi, và người sẽ làm điều này, điều nọ."

Ông nói, "Vâng, ta biết các ngươi đúng."

Nhưng Sa-mu-ên nói, "Xin hãy nghe ta. Có bao giờ ta lấy của các ngươi đồng tiền nào? Có bao giờ ta xin tiền các ngươi để sống? Có bao giờ ta bảo các ngươi phải cho ta lương thật nhiều để tổ chức sự nhóm họp cho các ngươi?" Hãy tự xét lại chính mình, thậm chí ngay trong lúc này. Ông nói, "Ta có bao giờ bảo các ngươi điều gì trong Danh Chúa mà điều đó không xảy ra?" Không có điều nào.

"Ồ, vâng, Sa-mu-ên, ông không bao giờ xin tiền chúng tôi; Ông chưa bao giờ ham muốn những thứ to lớn. Sa-mu-ên, điều đó đúng; Mọi điều ông đã nói với chúng tôi trong Danh Chúa đã được ứng nghiệm. Nhưng Sa-mu-ên ơi, dầu sao chúng tôi cũng muốn có Giáo phái của mình."

"Thế thì cứ đi mà làm điều đó. Tùy các ngươi." Đúng vậy.

141 Anh chị em có thể nghĩ mình đang làm công việc Chúa, và nếu anh chị em không theo phương cách của Đức Chúa Trời để làm, thì anh chị em sẽ làm cho nó trở nên phức tạp hơn, càng ngày càng phức tạp. Hỡi Hội thánh của Đức Chúa Trời Hằng Sống! Xin tha lỗi vì theo cách Ái-nhĩ-lan cũng như suy nghĩ khôi hài của tôi, nhưng với tấm lòng thành thật và tin kính, anh chị em Phúc âm Ngũ Tuần , anh chị em theo 'Một Ngôi', Trưởng Lão, hay Giám Lý, bất kể anh chị em là gì, hãy bỏ chạy để được sống. Nên nhớ, hãy ra khỏi chỗ đó.

Các quốc gia đang sụp đổ; Y-sơ-ra-ên sẽ tỉnh thức, (đang sẵn sàng với phần còn sót lại)

Những dấu hiệu mà các Tiên tri đã nói trước;

Số ngày của giáo phái đã được đếm với những sự rùng rợn đè nặng,

Hỡi những kẻ tan lạc, hãy trở lại nơi của các ngươi.

Ngày cứu chuộc đã gần rồi,

Lòng con người tan vỡ bởi sự kinh sợ,

Được đổ đầy với Thánh Linh,

Hãy thắp đèn lên mà xem cho rõ,

Kìa, sự cứu chuộc của các ngươi đã đến gần.

Anh chị em có tin điều đó không? Chúng ta đang ở trong thời kỳ Cuối cùng, đúng vậy. Những chữ viết bằng tay ở trên bờ tường; Sự Đến lần thứ 2 đã gần rồi; Cô Dâu đang được lựa chọn, được tưới, để được đem đi.

142 Điều đó không có nghĩa là lôi kéo ra khỏi Nhà thờ; Nhưng muốn nói đến là kéo ra khỏi chủ nghĩa Giáo phái. Anh chị em phải đi Nhà thờ, nhưng đừng có gia nhập vào tổ chức. Chúa Jêsus đã đến với tất cả những tổ chức, nhưng Ngài không bao giờ gia nhập một tổ chức nào. Ngài cũng không đứng về phía tổ chức nào, thật sự không, nhưng Ngài ở giữa họ. Đó là nơi để Sự Sáng được chiếu ra. Anh chị em hãy ở ngay tại chỗ của mình, để Ánh Sáng được chiếu ra. Đó là mục đích Đức Chúa Trời đang sử dụng anh chị em. Những con người có tấm lòng đói khát, hãy cho họ biết Chúa Jêsus Christ là chân thật, Ngài hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi.

143 Thật có thể người nam, hoặc người nữ với tất cả sự chân thành, cố gắng hết sức để làm công việc Chúa, nhưng lại khuấy động công việc với một phương cách sai trật. Với sự xức dầu thật bởi Đức Thánh Linh ở trên họ, nhưng lại khuấy động công việc trái ngược với kế hoạch của Đức Chúa Trời cho Thời đại, và làm rối tung mọi thứ. Vậy nếu anh chị em tin rằng đó là Lẽ thật, thì hãy nói rằng, "A-men!" [Hội chúng nói, "A-men!" - Bt] Chúng ta mới vừa đọc thấy điều đó. Làm cho rối reng bởi không làm việc với phương cách được Đức Chúa Trời cung ứng.

Xin chúng ta hãy cầu nguyện.

144 Hỡi Hội thánh, tại đây và khắp quốc gia, đang lắng nghe đầy tớ hèn mọn của mình trong buổi sáng hôm nay, có đúng không? Hãy nhìn lại mình đang ở chỗ nào trong những năm qua kể từ khi bắt đầu. Hãy xem những điều mà những kẻ bắt chước đã lợi dụng công việc Chúa, hàng triệu, hàng tỉ đô-la đã trôi dạt đến với những tổ chức. Thấy không? Vẫn cứ cách xa Lời của Đức Chúa Trời... Những tòa nhà và những tổ chức không phải phương cách để Đức Chúa Trời khuấy động Thần Linh Ngài. Ngài khuấy động Thần Linh đến với Lời Ngài để khiến cho Nó được sống. Nếu anh chị em đã được định từ trước khi sáng thế đến với Lời đó, thì mỗi Lời sẽ được chồng lên trên Lời. Giống như việc không thể nào có chuyện tế bào của con người mà không tạo nên tế bào người, mà lại tạo nên tế bào kế tiếp là tế bào chó, tiếp nữa là tế bào mèo; Những tế bào tiếp theo phải là tế bào của con người. Cần phải bắt đầu với một tế bào đầu tiên. Có đúng vậy không? Xin hãy nói, "A-men!" [Hội chúng nói, "A-men!" - Bt] Ồ, nếu bắt đầu với tế bào Lời, thì những tế bào Lời khác sẽ được định để làm nên một thân thể trọn vẹn.

Đừng ở trong tình trạng con đỏ, chỉ ở trong sự yêu thương, nhưng là những con người ở trong Thánh Linh và biết suy xét. Anh chị em hãy suy xét điều tôi nói có phải là Lẽ thật hay không. Anh chị em hãy suy xét đó có phải là Lời của Đức Chúa Trời hay không. Anh chị em hãy suy xét đây có phải là thời điểm chúng ta nói đến hay không. Anh chị em hãy suy xét xem có phải đó là những điều đã được hứa không. Bây giờ, có phải những điều đó đang được xác chứng? Bởi vì không có ai trên thế gian này có thể

làm điều đó. Nhưng nó đang trở nên thông thường đối với chúng ta đến nỗi chúng ta để cho nó trôi qua khỏi chúng ta. Hãy chờ đợi, hỡi Hội thánh, hãy chờ đợi.

145 Nếu có người nào đang ở đây sáng hôm nay mà không biết Chúa Jêsus Christ, chưa được xưng công bình sáng hôm nay, các bạn chết vì tội lỗi dầu chưa bao giờ phạm tội, và các bạn muốn sống cách đó... Bởi vì nên nhớ, một ngày kia, có thể ngày hôm nay, có thể 5 phút tới đây, khi mà trái tim sẽ ngừng đập. Cái mà ở bên trong của bề trong sẽ được cất lên đứng trước sự Hiện diện của Đức Chúa Trời để chịu sự phán xét theo cách anh chị em đáp ứng với Sứ điệp sáng hôm nay, theo Sứ điệp này mà anh chị em đã thấy. Không phải... không phải bởi tôi; Tôi chỉ là một cái loa. Giống như cái mi-crô này, nó không thể nói được điều gì trừ khi tôi nói vào nó. Tôi không thể nói được điều gì trừ khi Đức Chúa Trời nói qua tôi, và anh chị em thấy Đức Chúa Trời xác chứng đó là Lẽ thật. Anh chị em cần phải trở nên một Cơ-đốc nhân thật.

Này, chúng ta không có chỗ dành cho sự kêu gọi lên Bàn thờ [tòa giảng], nhưng có thể là ngay tại cái bàn mà anh chị em đang ngồi. Mọi nơi kín hết, chật kín người. Tôi không thể kêu gọi anh chị em đến với Bàn thờ; Không có Bàn thờ nào ở đây để kêu gọi anh chị em đến. Nhưng Bàn thờ đang ở tong lòng anh chị em. Chẳng lẽ anh chị em không để cho sự xác chứng rằng "Chúa Jêsus Christ là thật" di chuyển đến gần trong ngày hôm nay để kêu gọi anh chị em làm phần còn lại của thân thể Ngài, để Ngài điều hành trong lòng anh chị em? Nếu Ngài chưa ở trong đó, thì anh chị em hãy đưa tay mình lên để ra hiệu cho Ngài, và nói rằng, "Lạy Chúa, xin ngự vào trong con, tuôn đổ trong con Lời của Ngài cùng với Sự Hiện Diện của Ngài, để con có thể sống nhờ Ngài...?..."

146 Trong khi mọi người cúi đầu, nhắm mắt, khắp cả đất nước, quý thính giả đang có mặt tại đây và những người ở ngoài kia nữa, hãy đưa tay lên; Và tôi sẽ dâng lên lời cầu thay cho anh chị em. Đó là tất cả những gì tôi có thể làm được; Tôi không thể nào đổ đầy cho anh chị em. Xin Đức Chúa Trời chúc phước trên anh chị em. Tôi không thể nào đổ đầy cho anh chị em. Xin Đức Chúa Trời chúc phước trên anh chị em. Đức Chúa Trời có thể đổ đầy. Xin Đức Chúa Trời chúc phước trên anh chị em. Quý thính giả đang hiện diện khắp mọi nơi, hãy đưa tay lên. "Xin hãy đổ đầy. Xin đổ đầy trên con, Chúa ơi. Xin làm đầy dẫy con." Và bây giờ, sau khi tôi...

Xin cảm ơn chị em. Cảm ơn anh em. Xin Đức Chúa Trời chúc phước cho anh chị em. Sau khi tôi... Đức Chúa Trời chúc phước trên chị, người chị em yêu dấu. Sau khi tôi... Tôi nghĩ bây giờ, tôi đã thấy được sự chân thành lớn nhất, rất cố gắng; Tôi muốn được đưa tay lên cùng với anh chị em.

Lạy Chúa, xin đừng bao giờ để con đi đến chỗ dừng lại. Chúa ơi, xin tiếp tục khiến cho con đừng dừng lại vì điều gì; Xin cho con cứ tiến tới, Chúa ơi, để con có thể hoàn thành mọi điều mà Ngài bổ nhiệm con làm. Không cần quan tâm đến giá phải trả, không cần quan tâm đến sự chỉ trích, phải chịu khó nhọc dường nào, con nhớ đến thập tự giá Ngài đã mang.

Thập giá hiến dâng con xin mang

Cho đến lúc sự chết làm cho con được tự do;

Được trở về nhà, đội mão triều thiên,

Mão triều thiên dành cho con.

Chúa Jêsus phải một mình mang thập giá,

Để mọi người trên thế giới đươc tự do?

Không, mỗi một người con đều mang thập tự giá,

Có một thập giá dành cho con.

147 Lạy Chúa kính yêu, Lời đã được gieo ra. Nó không trở nên vô ích. Nó sẽ tìm được chỗ của mình ở đâu đó. Nếu hạt giống đã được gieo xuống, Thánh Linh sẽ tưới nước cho nó đến khi nói mọc lên. Không ai có thể cướp nó khỏi tay Ngài. "Tất cả những người Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta; Không ai cướp họ khỏi tay Ta. Cha Ta đã ban họ cho Ta từ trước khi sáng thế." Khi những kế hoạch được vẽ ra, lúc đó, Chúa Jêsus đã được ban cho Hội Thánh của Ngài, Cô Dâu của Ngài.

Hôn nhân giả của thế gian, với những Giáo phái này. Anh chị em đến và chết trong thế gian; Ngài đã cứu chuộc Nó; Ngài đã xưng công bình cho Nó; Nó không bao giờ làm những điều ban đầu. Nó đã bị mắc bẫy một cách mù lòa. Như có bài hát:

Tôi một lần đã đánh mất, nhưng bây giờ lại được tìm thấy,

Tôi đã từng ở trong Lao-đi-xê, mù lòa, nhưng bây giờ đựơc thấy.

Thật ân điển đã dạy cho lòng tôi biết kính sợ,

Bởi ân điển lòng tôi được thư thái;

Ôi quý giá sao ân điển đó đã hiện ra

Vào lúc ban đầu tôi tin.

Nước của Đức Chúa Trời tuôn đổ trên linh hồn tôi, vì tôi bị khô hạn.

148 Lạy Đức Chúa Trời, tại Bàn thờ lòng của những người đang hiện diện tại đây và khắp trên đất nước, nguyện xin nước từ dưới Bàn thờ của Đức Chúa Trời trào lên trong buổi sáng hôm nay cho Hội thánh của Ngài; Tưới cho nó, Chúa ơi, đây là thời điểm để điều đó được làm trọn. Xin hãy ban cho nó Sự Sống, Nước Sống, xin đặt nó vào trong sự Hiện diện của Con để được chín muồi cho kho vĩ đại của Ngài.

Lạy Cha, con cầu nguyện cho họ. Cuống hoa chắc chắn bị khô đi, cho nên con không thể cầu nguyện cho nó; Nó chắc chắn bị chết, nó cũng đang chết. Nhưng con cầu nguyện cho hạt lúa mì, Chúa ôi, nó đang hình thành nên Thân Thể của Đấng Christ. Xin Ngài nhậm lời, Chúa ôi, để nước trong sạch của Đức Chúa Trời cứ ở trên gò má của Nó, tắm cho nó bằng nước mắt của sự vui mừng và sự hiểu biết cho đến khi máy gặt đập đến thu hoạch nó đem về nhà. Trong Danh Chúa Jêsus, con xin dâng tất cả lên cho Ngài, Chúa ôi; Kết quả thuộc về Ngài. A-men!

149 [Có một người chị em trong hội chúng nói tiên tri (tiếng lạ)... - Bt] A-men!

Lạy Đức Chúa Trời là Cha, chúng con xin cảm ơn Ngài. Lạy Cha, con xin cho người chị em của chúng con, một người nữ phục vụ, có sức. Con đang suy nghĩ đến lúc con - con bước vào trong sự Hiện diện của chị, Thánh Linh đã giáng xuống trên chị và ban cho chị cùng một Sứ điệp mà Thiên sứ của Chúa đã ban xuống trên dòng sông vào ngày ấy: "Như Giăng Báp-tít được sai đến để báo trước về việc đến lần đầu của Chúa Jêsus, ngươi sẽ được sai đến để báo trước về sự hiện đến lần thứ 2."

Thấy sự Sứ điệp đang được định hình thành một phần trong hạt lúa mì, Đức Chúa Trời ôi, chúng con xin cảm ơn Ngài vì tất cả những gì Ngài đã làm. Lòng của chúng con đã được đổ đầy bởi sự giảng dạy vừa rồi. Con cảm thấy mình được no nê, Chúa ôi; Con không biết phải nói điều gì thêm nữa. Nhưng cảm ơn Ngài một lần nữa, Cha ơi, vì tất cả mọi điều Ngài đã làm cho chúng con. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ.

Con yêu Ngài... (Xin chúng ta hãy hát ca ngợi Ngài trong giờ này; Nên nhớ, Ngài đang hiện diện tại đây.)

Bởi vì Ngài yêu con trước,

Đã trả giá cho sự cứu rỗi con

Trên cây thập hình Gô-gô-tha.

150 Điều này có làm cho anh chị em cảm thấy thật sự, thật sự dễ chịu một chút không? Tất cả trở nên trống không hoàn toàn, để sẵn sàng cho Thánh Linh không?

Cứ nắm lấy bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời!

Cứ nắm lấy bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời!

Hãy dựng xây niềm hy vọng dựa trên những điều đời đời,

Cứ nắm lấy bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời!

Đừng ham muốn sự giàu có hư không của thế gian,

Bởi chúng chóng tàn,

Nhưng dựng xây niềm hy vọng mình trên những điều vĩnh cửu (không theo Giáo phái nào).

Cứ nắm lấy bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời!

Cứ nắm lấy bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời!

Cứ nắm lấy bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời!

Hãy dựng xây niềm hy vọng mình trên những điều đời đời,

Cứ nắm lấy bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời!

151 Bao nhiêu người đang cố gắng làm điều đó? Xin đưa tay lên. Bây giờ, hãy chồm qua bàn; Đặt tay lên mình lên tay người khác, giống như thế này. Hãy cùng nhau... Anh chị em có thể ngồi; Làm như vậy thì tốt, hay bất kỳ điều gì anh chị em muốn. Xin hãy lắng nghe cho rõ. Xin hãy cùng nhau hát bài hát đó. Điều này tiêu biểu cho sợi xích yêu thương của Đức Chúa Trời không hề bị đứt. Chúng ta hãy nắm tay nhau bởi vì chúng ta tin Đức Chúa Trời. Chúng ta chạm vào nhau bởi vì chúng ta là anh chị em, cùng một Thánh Linh đang cảm động, Lời đời đời của Đức Chúa Trời ngự trong lòng chúng ta đang được tỏ ra.

Khi cuộc hành trình của chúng ta chấm dứt,

Nếu trước mặt Chúa chúng ta chân thật,

Thì linh hồn được cất lên của chúng ta sẽ thấy,

Nhà của chúng ta trong vinh hiển, đẹp đẽ và sáng sủa!

Cứ nắm lấy bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời!

Cứ nắm lấy bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời!

Hãy dựng xây niềm hy vọng của chúng ta trên những điều đời đời,

Cứ nắm lấy bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời! (Thánh Linh của Chúa.)

Cứ nắm lấy... (Hãy đặt tâm trí mình nơi Ngài. Đây là kiểu nhóm họp mà chúng ta sẽ được dự trong tương lai.)

...bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời!

Hãy dựng xây niềm hy vọng dựa trên những điều đời đời, (Lời là điều duy nhất còn lại đời đời.)

Cứ nắm lấy bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời!

Đừng ham muốn sự giàu có hư không của thế gian... (được hâm mộ, có học thức.)

Bởi chúng chóng tàn, (Hãy nhìn xem ngày hôm nay, những điều đã xảy ra.)

Hãy chất chứa của cải ở trên trời,

Chúng sẽ không bao giờ bị mất đi!

Cứ nắm lấy bàn tay của không bao giờ thay đổi của Đức Chúa Trời!

Cứ nắm lấy bàn tay của không bao giờ thay đổi của Đức Chúa Trời!

Nhưng dựng xây niềm hy vọng mình trên những điều vĩnh cữu,

Cứ nắm lấy bàn tay của không bao giờ thay đổi của Đức Chúa Trời!

152 [Một chị em nói tiếng lạ. Anh Branham bắt đầu ngân nga... Một chị em khác thông giải... - Bt]

Chúa ôi, chúng con thật biết ơn Ngài. Khi chúng con được ở trong giờ phút long trọng này, giống như trong một lễ tang, vì chúng con đang đối mặt với sự chôn cất của một thế gian chết; một Giáo hội chết.

Lạy Đức Chúa Trời, xin Ngài tập họp lúa mì của Ngài lại một cách nhanh chóng, Cha ơi. Xin hãy đến nhanh chóng, Chúa Jêsus ơi.

Xin Cha ban phước cho dân Ngài, Cha ơi, họ đang đem đến cho Ngài những tấm lòng thành thật sâu xa. Xin cho chúng con tránh xa những vũ điệu sôi sục chóng tan kia, để an nghỉ trong sự giàu có sâu thẳm ngọt ngào của Đức Chúa Trời. Xin Ngài nhậm lời, Chúa ơi. Xin giữ lòng chúng con thiết lập với tình yêu và sự chân thành.

Cha ơi, xin Ngài ban phước trên dân sự mọi nơi. Khi chúng con lìa khỏi nơi này xin cho chúng con bước đi trong Danh Chúa Jêsus để nói những điều chân thật, là Lẽ thật, đúng đắn; Xin cho chúng con tránh xa những điều sai trật, Chúa ơi. Khi người nào bắt đầu lừa dối chúng con, xin cho chúng con nhanh chóng quay lưng lại với người đó, quay lưng lại với những câu chuyện đùa dơ bẩn, tục tĩu và những điều thuộc về thế gian, quay lưng lại và tránh xa. Xin giúp chúng con, Chúa kính yêu ơi. Xin hãy uốn nắn chúng con, làm tan vỡ lòng chúng con, và làm cho chúng con trở nên ảnh tượng của con trai, con gái Đức Chúa Trời, hầu cho chúng con có thể hành động với phẩm hạnh của Đức Thánh Linh. Chúng con nắm tay nhau, xin dâng chính chúng con lên cho Ngài, trong Danh Chúa

Jêsus Christ. A-men!

Xin chúng ta đứng lên. Mời Anh Noel.

www.messagehub.info

Giảng bởi
Mục sư William Marrion Branham
"...trong những ngày mà vị Thiên sứ [Sứ giả] Thứ bảy cho nghe Tiếng mình..." (Khải 10:7)